

17. avgust 1937 - 17. avgust 1977

Pred štiridesetimi leti je Tito prevzel vodstvo Partije

Vsi vemo, da mineva letos štirideset let, kar je Tito prišel na čelo jugoslovanske Partije, precej manj pa jih je, ki so si zapomnili, da se je to zgodilo natanko 17. avgusta 1937. leta.

Ker je na posvetovanju vodilnega aktiva KPJ v Moskvi avgusta leta 1936 Tito dobil posebno pooblastilo, da vodi in odgovarja za delo Partije v domovini ter hkrati pripravlja razmere za prehod in formiranje vodstva v domovini se je pozneje dobrih sedem mesecev ilegalno mudil v Jugoslaviji, utrjeval partijske vrste (ustanovna kongresa KP Slovenije in KP Hrvatske) ter reševal številne druge probleme, ki so slabili enotnost, množičnost in učinkovitost delavskega gibanja. Toda ko je v začetku julija leta 1937 na zahtevo kominterne generalni sekretar CK KPJ Milan Gorkić moral na hitro v Moskvo, je vodstvo KPJ, ki je bilo tedaj v Parizu, zaradi notranjih nesoglasij, medsebojnega nezaupanja in sektaskih težav zabredlo v takšno krizo, da je postajal vse bolj negotov sam obstoj Komunistične partije Jugoslavije, saj so se v Kominterni že začeli širiti glasovi o njeni razpustitvi. Ker od Gorkića dolgo ni bilo nobene obvestila, se je član politbiroja CK KPJ Rodoljub Čolaković, ki ga je Milan Gorkić pred odhodom v Moskvo zadolžil, da v njegovi odsotnosti vodi delo centralnega komiteja, skupaj z drugim članom tega organa Sretenom Žujovićem odločil, da pokliče iz domovine Josipa Broza kot najboljši avtoritativno in sposobno osebnost v vodstvu KPJ.

„Tito se je vrnil pred tremi dnevi,“ je na začetku daljšega poročila Milanu

Gorkiću v Moskvo 20. avgusta 1937 zapisal Rodoljub Čolaković. V Pariz je potemtakem prispel 17. avgusta in takoj zvedel, da se je jelo zapletati okrog Komunistične partije Jugoslavije, ki ji je tedaj Kominterni tudi že odpovedala finančno pomoč. To je najbolj razvidno iz pisma, ki ga je 28. avgusta tega leta poslal vodji sekretariata za balkanske države pri Kominterni, Wilhelmu Piecku in v katerem je tudi zapisal, da že mesec dni nimajo „nobenih vesti ne od Sommerja (Milana Gorkića) ne od Fleischerja (Ivana Gržetića, predstavnika KPJ pri Kominterni). Položaj v domovini je zelo resen in bolj kakor kdaj je čutili odstopnost vodstva.“

Tito je v tistem trenutku prevzel celotno vodstvo Partije in odtlej je dejansko na njenem čelu. „Njegov prihod je v bistvu dramatičen boj, da se partija obvaruje pretresa pa tudi razpusta in vpliva posameznih kerierističnih elementov, ki se vedno pojavijo v času težav in kriz kakšnega gibanja,“ ocenjuje ta prelomni datum v zgodovini jugoslovanske partije in revolucionarnega delavskega gibanja dr. Pero Damjanović.

Kominterni je Tito formalno priznal mandat jeseni leta 1938 (čeprav je že marca formiral začasno vodstvo v domovini), potem ko je potrdila tudi vse njegovo dotedanje delo za reorganizacijo in utrditev Partije. Tako je šele po večmesečnem vztrajnem dokazovanju uspel v Kominterni obvarovati Komunistično partijo Jugoslavije hudih sumničenj in obtožb ter prikazati stvarno stanje v gibanju, predvsem pa predočiti, da se je frakcionaštvo pojavilo le v vodstvu in ne tudi med članstvom.

Delovno tekmovanje kovinarjev

Prvo delovno tekmovanje kovinarjev v občini Velenje bo 10. septembra 1977 – Podpora predlogu, da 10. oktober proglasimo za dan kovinarjev Jugoslavije.

V tem, se vedno dopustniškim, pa poteka še zadnje priprave za organizacijo I. delovnega tekmovanja kovinarjev naše občine, ki bo 10. septembra. Občinski odbor sindikata delavcev kovinske industrije je imenoval organizacijski odbor in več komisij, ki pripravljajo potrebno, da bi bilo to prvo delovno tekmovanje kar najbolj popolno.

Tovrstno delovno tekmovanje organiziramo letos prvič. Doslej so predstavniki naših organizacij izmenoma deleževali tekmovanje v varjenju, za katerih so dosegli zavidljive uspehe. Delovna tekmovanja odpirajo široke možnosti, da se proizvajalci spoznajo s sodobno organizacijo dela, tehnologijo in novimi dosežki.

Tekmovanje je pomembno tudi zato, ker samoupravni razvoj naše družbe zahteva celovito izobraževanje vseh delovnih ljudi kot osnovnih nosilcev ustvarjalcev materialnih dobrin naše družbe. Delovna tekmovanja edinovno prispevajo k povečanju produktivnosti, k izboljšanju kvalitete, povečanju števila racionalizacij in odpirajo možnosti, da se vsi materialni faktorji gospodarskega razvoja usmerijo k čimboljši korenitosti in sposobnosti delav-

Letošnje tekmovanje bo potekalo v varjenju, orodjarstvu in strugarstvu. Organizacijski odbor je zaprosil za pokroviteljstvo nad posameznimi panogami tiste temeljne organizacije združenega dela, ki imajo najoptimalnejše možnosti za orga-

nizacijo tekmovanja v posamezni panogi. Predlagano je, da naj bo tekmovanje v varilstvu na REK – tozdr ESO, v orodjarstvu v Gorenje TGO – tozdr orodjarna in strugarstvo na RSC – tozdr EKO.

Ker je to prvo tekmovanje se je organizacijski odbor odločil, da bodo vsa tekmovanja potekala v enem dnevu s tem, da je tudi število tekmovalcev iz posamezne OZD omejeno. Vse organizacije združenega dela pa lahko predhodno organizirajo interno tekmovanje in posiljejo na občinsko tekmovanje svoje najboljši delavce. Za potekalo tekmovanje dalje časovno obdobje in da bi zajeli v delovno tekmovanje čimveč delavcev.

Pri praktičnem delu bodo morali tekmovalci izdelati določen predmet oziroma opraviti določeno nalogo, pri teoretičnem delu pa odgovoriti na strokovna vprašanja in na vprašanja iz samoupravnega in družbenopolitičnega življenja.

Letošnje I. delovno tekmovanje kovinarjev se vključuje tudi v praznovanje partijskih in Titovih jubilejev. Delavci kovinske industrije v naši občini pa tudi močno podpirajo.

VREME
V drugi polovici tedna se obeta ponovno poslabšanje z občasnimi plohami ali nevihtami in manjšimi osvežitvami.

Društvo prijateljev mladine v krajevni skupnosti Šentilj je organiziralo v letošnjih poletnih mesecih šolo v naravi. To obliko dejavnosti organizirajo po enkrat tedensko za šolske in predšolske otroke. Zavedajo se, kako pomembno je organizirano varstvo in ker je ta krajevna skupnost praktično brez njega, želijo to vrzel nadoknaditi na ta način.

Tako šolski kot predšolski otroci so se šole v naravi zelo razveselili in jo prav radi obiskujejo tudi iz najbolj oddaljenih zaselkov. To obliko dejavnosti so letos prvič organizirali. Prihodnje leto pa bodo organizirali šolo v naravi v več zaselkih tako, da otroci ne bodo hodili tako daleč.

Društvo prijateljev mladine je priskočila na pomoč mladinska organizacija, ki pomaga pri organiziranju takšne dejavnosti. V krajevni skupnosti imajo nekaj deklet, ki obiskujejo pedagoško gimnazijo in akademijo in te vodijo šolo v naravi.

Na sliko: Predšolski otroci se radi igrajo, radi poslušajo pravljice vendar, kot je povedala ena od tovarišic, imajo najraje malico.

CESTA GORENJE – SKORNO MODERNIZIRANA

Prebivalci krajevne skupnosti Gorenje bodo to nedeljo, 21. avgusta, slavili pomembno delovno zmago. Končali so namreč dela pri urejanju in modernizaciji ceste Gorenje – Skorno, ki je dobila zadnje dni tudi asfaltno prevleko.

Urejanje in modernizacija ceste Gorenje – Skorno je letošnja največja akcija v krajevni skupnosti Gorenje, za dela pa so porabili okrog 950.000 dinarjev.

Ob otvoritvi ceste, bodo pripravili priložnostno slovesnost s pričetkom ob 10. uri. Potem, ko bodo prerezali trak na novi cesti bo krenila kolona avtomobilov proti Županu, do kamor je cesta asfaltirana. Pozneje pa bo pri Polaku srečanje krajanov tamkajšnjega območja.

JOŽE KANDOLF

Akcija „Plačkovica 77“ zaključena

Pet velenjskih mladincev je bilo skupaj z mladimi iz Vrnjačke Banje in Ormoža na zvezni mladinski akciji.

Iz Vrnjačke Banje se je vrnilo v Velenje prejšnji teden pet naših mladincev. Sodelovali so na zvezni mladinski delovni akciji „Plačkovica 77“. Na tej akciji je sodelovalo pet brigad iz različnih krajev Jugoslavije. Naša petorka je bila v brigadi, ki so jo sestavljali mladi iz Vrnjačke Banje, bilo pa je tudi nekaj mladincev iz Ormoža.

Mladi so se vrnili z delovne akcije sicer utrujeni, vendar zadovoljni, saj so spoznali marsikaj novega. Vse pa je najbolj navdušilo prijateljstvo, ki je vladalo med brigadirji iz različnih krajev Jugoslavije. Brigade so med seboj tekmovale in prav vsak brigadir se je trudil, da bi bila brigada, v kateri je bil tudi sam, čim boljša. To pa je pri-

Referendumi na REK Velenje

Prihodnje dni bodo delavci našega rudarsko elektroenergetskega kombinata referendumsko odločali o organiziranju delovnih organizacij ter reorganizaciji sedanje delovne organizacije REK Velenje

Potem, ko je sredi meseca julija velika večina zaposlenih na rudarsko elektroenergetskem kombinatu Velenje na referendumskih odločilih o ustanovitvi novih temeljnih organizacij združenega dela in s tem opravila eno od nalog iz akcijskega programa uresničevanja zakona o združenem delu, se bodo v prihodnjih dneh delavci našega rudarsko elektroenergetskega kombinata ponovno, in to spet referendumsko, odločali o organiziranju delovnih organizacij ter o reorganizaciji sedanje delovne organizacije REK Velenje v sestavljeno organizacijo združenega dela. Najprej pa bodo odločali o sprejemu temeljnega samoupravnega akta slehernega tozdr.

Prvi bodo o tem, kot vse kaže, odločali zaposleni v temeljnih organizacijah združenega dela rudnika lignita Velenje ter plastike in zaščitnih sredstev, in to predvidoma že 25. avgusta, v termoelektrarni Šoštanj bo referendum 5. septembra itd. Na referendumih

Delavci rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje bodo že v kratkem spet odšli na volišča

bodo delavci odločali o sprejemu samoupravnega sporazuma o združevanju dela delavcev v temeljni organizaciji združenega dela, o organiziranju sedanje delovne organizacije rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje v sestavljeno organizacijo združenega dela.

Pričakovati je mogoče, da se bodo zaposleni v temeljnih organizacijah združenega dela sedanega rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje odločili za ustanovitev 7 novih delovnih organizacij. Tako naj bi, kot je predlagano, sestavljalo novo delovno organizacijo rudnik lignita Velenje 9 tozdov, in sicer Preloge, Pesje, Škale, Jamska mehanizacija, Jamski transport, Priprave, Jamske gradnje, Klasirna in Zunanja dejavnost (ta tozdr bo vključeval

del dejavnosti sedanjih zunanjih obratov). Novi delovni organizaciji Termoelektrarne Šoštanj in Elektrostrojni obrati bosta imeli po 4 tozdr, Plastika in zaščitna sredstva bo delovna organizacija z 2 temeljnima organizacijama združenega dela.

Enoviti delovni organizaciji brez tozdov pa bosta Tisk Velenje ter Proizvodnja gradbenega materiala Šoštanj.

Zaposleni v temeljnih organizacijah združenega dela Avtopark in Zunanji obrat, ki so se prejšnji mesec že odločali za novo samoupravno organizirano, pa zdaj razpravljajo o novem predlogu, o čemer so zadnji četrtki razpravljali zbori delavcev, odločitev o tem pa naj bi bila sprejeta na referendumu predvidoma septembra.

Vrtec, ki so ga krajani krajevne skupnosti Skale-Hrastovec gradili iz sredstev samoprispevka ter s pomočjo občinske skupnosti otroškega varstva in REK Velenje bo lahko sprejel 44 otrok v dveh oddelkih. Težko pričakovana otvoritev bo v nedeljo 21. avgusta ob 14.30.

Več o tej veliki pridobitvi za krajevno skupnost Skale-Hrastovec poročamo na 4. strani.

Franc Šmon- 70 letnik

Ob 30. letnici zmage nad fašizmom in osvoboditve je predsednik republike, tovariš Josip Broz Tito odlikoval z „redom republike s srebrnim vencem“ za življenjsko delo v boju za pravice delavskega razreda pred vojno, za aktivno sodelovanje v oboroženem boju za osvoboditev ter za nesebično delo pri izgradnji naše socialistične domovine tudi Franca Šmona, upokojenega župnika iz Zavodnj, ki so ga pred tem delegati skupščine Socialistične republike Slovenije izvolili za člana prvega sveta republike.

Franco Šmon, rojen se je 1907 leta v Taboru v Savinjski dolini, se je že zelo mlad vključil v narodno gibanje, zlasti v socialne krožke. Še predno je začel s študijem teologije v Mariboru se je dobro seznanil s socialistično in komunistično miselnostjo. Tudi med študijem je bil družbeno izredno zavzet; vključen je bil v krožke in organiza-

študirati v Cuprijo. 1926 leta, na zimo, pa pridemo zopet skupaj v Maribor v teologijo. Tam smo pa osnovali pravi marksistični krožek. Nabavili smo si Marxov kapital in cele noči smo tisto predelovali, posebno prvih 150 strani. To smo temeljito predelali in še danes imam to Meisnerjevo nemško izdajo vso popisano in počečkano. Ko smo mi od besede do besede, od stavka do stavka, od strani do strani to predelovali in prišli do zaključka, da je Marksova ekonomika popolnoma pravilna, smo se potem iz tega prepričanja vedno bolj povezovali s partiji, z drugimi, že v Mariboru.

Tako, na primer je bila v našem bogoslovju javka, na katero je prihajala literatura in tisto smo potem mi v komunistični celici v Studencih pri Mariboru raznašali naprej...

Jeseni 1931 leta so bile volitve v državni zbor. Franc Šmon ni volil. Ker je prav tega leta izšla Jerajeva sociologija, je dobil Šmon nalogo, da delo skritizira. Objavljenih je bilo več nadaljevanj, v katerih je dokazoval, da je Jerajeva sociologija samo nova sociologija izkoriščanja. Takrat je prišel prvič v spor s škofijskim ordinariatom, ki mu je prepovedal kakršnokoli pisanje. Šmon seveda ni miroval. Ustanovitev viničarske organizacije je bila povod, da so ga kazensko premestili iz Šentvida pri Ptuj v Novo Cerkev pri Celju. To pa je bil le začetek kazenskih premeščanj z vmesnimi postajami Ribnica na Pohorju, Stari trg pri Slovenj Gradcu in Ojstrica nad Dravogradom, da bi bil nazadnje, tik pred okupacijo, prestavljen v Spitalič pri Slovenskih Konjicah.

1932. leta so Šmona večkrat obiskali tovariši Tone Tomšič, Franc Leskošek-Luka, Jože Brilej, Peter Stante in drugi. Med drugim so mu naročili, da sodeluje s Stanetom Krašovcem pri prevodu „Kapitala“...

Vrstili so se sestanki in predavanja. Ko je v začetku novembra 1932 leta govoril na sestanku fantovskega odseka v Šoštanju o Marksovi ekonomiki in o položaju v Sovjetski zvezi, posebej še o prvem petletnem planu, je v sobo vdrla žandarmerija z naperjenimi bajoneti in vse zaprla. V Celju je odesel prvih pet mesecev zaporne kazni. Kljub prepovedi je še naprej organiziral počitniške sestanke za študente in zbiral somišljenike.

Leta 1934 je prišel drugič v zapor. Skrival je člana pokrajinskega komiteja Komunistične partije, Vilibalda Konteja, našel se je izdajalec, Šmonu pa so spomladi 1935. leta sodili v Ljubljani.

V Ribnici na Pohorju je organiziral kamnoseški proletarijat, v Starem trgu pri Slovenj Gradcu pa je največ sodeloval s Franjom Vrnčcem. Kandidiral pa je na volitvah na delavsko-kmečki listi. Na dan, ko je Hitler zasedel Avstrijo, se je Šmon znašel, spet kazensko premeščen, v Ojstrico nad Dravogradom. Tam je bil skoraj do okupacije. Ker ni imel od česa živeti, je začel kmetovati. Dneve in dneve je garal, na paši in pozimi pa vneto prebiral in študiral marksistično literaturo...

Tik pred okupacijo je bil prestavljen iz Ojstrice v Spitalič pri Konjicah, tam se je povezal z Osvobodilno fronto, pozneje pa

je navezal stike s Pohorskim odredom. Tako je bilo dve leti.

Po prihodu XIV. divizije na Štajersko je prijel za orožje in se vključil v Serčerjevo brigado. Po osvoboditvi Gornje Savinjske doline je bil tam na političnem delu, udeležil pa se je tudi II. zborovanja aktivistov v Črnomlju, kjer se je po več letih spet srečal s tovarišem Borisom Kidričem. Glavni štab NOV in POS Slovenije je pred zadnje leto osvobodilne vojne imenoval Franca Šmona za verskega referenta IV. operativne cone. Vrnil se je na Štajersko in deloval tako v coni kot v njenih enotah.

V začetku marca 1945 leta je bil imenovan za člana Pokrajinskega odbora Osvobodilne fronte za Štajersko. Izpod Uršlje gore ga je vodila pot čez Pohorje do Oplotnice, kjer je izvedel za osvoboditev.

Potem je bil v Mariboru, Celju, v Slovenj Gradcu, kjer je pomagal vzpostavljati ljudsko oblast, pa spet v Celju na sodišču narodne časti, pa v Konjicah, Laškem, Šoštanju in spet v Slovenj Gradcu. Štiri leta je bil v Celju; bil je član Okrožnega odbora Osvobodilne fronte in referent za kmetijstvo, tri leta pa referent za socialno skrbstvo in zdravstvo mesta Celje.

Februarja 1949. leta pa se je vrnil nazaj v svoj poklic...

Takoj po prihodu v Zavodnje pred enajstimi leti, kljub starosti in ne najboljšemu zdravju, je nadaljeval z družbeno aktivnostjo. Najbolj prizadeven je v organizaciji Zveze združenj borcev, podpiral pa je tudi vse akcije v kraju.

Njegovo delo in razumevanje socialnega, posebej pa revolucionarnega dejavnosti od mladih let naprej, so poglavitni razlog, da prebivalci Zavodnj v Francu Šmonu ne vidijo le duhovnika, pač pa predvsem človeka, ki je veliko prispeval za našo socialistično samoupravno skupnost.

Danes, 19. avgusta, pa slavi Franc Šmon 70. letnico rojstva.

Gradnja predora v Šaleku gre h koncu. Končali so z vgrajevanjem betonskih oblog, preostal jim je kratek odsek v dolžini treh metrov in pa del portalne stene na severu. Nato morajo urediti kanalizacijo, drenažo ter nekatere druge malenkosti. Računajo, da bodo s temi deli končali do septembra, ko naj bi podjetje Slovenija ceste pričelo urejati cesto v predoru. Vse kaže, da bo po občinskem prazniku gotov.

Davčna uprava dobro delo

Kljub temu, da je davčna uprava Velenje svoje delo dosledno in užurno opravila, jo je članka v Nedeljskem dnevniku kritično ocenjuje – Kolektiv velenjske davčne uprave zahteva, da se v najkrajšem času preveri stanje izvršenih odmer za lansko leto v obliki Velenje in se nato ugotovitve posredujejo najširši slovenski javnosti

Davčne uprave so po zakonu dolžne zaključiti odmere davkov za preteklo leto do konca meseca aprila vsakega leta. Ker pa do tega roka ni mogoče pregledati vseh poslovnih knjig in tako preveriti podatke, obstaja še določilo, ki davčnim upravam omogoča, da izdajo do tega roka le začasne odločbe, medtem ko so dokončne odločbe dolžne izdati do konca leta. Praksa iz preteklih let pa je pokazala, da davčne napovedi od obrtne dejavnosti kar v dveh tretjinah niso realne, ker zavezanci namenoma ali iz nepoznavanja prikrivajo dohodek na račun raznoraznih stroškov ali pa prikrivajo celotni promet. Prav zaradi tega se je davčna uprava skupščine občine Velenje odločila, da letos za odmerjanje davka iz obrtne dejavnosti ne bo izdala začnih odločb, temveč bo davek odmerila z dokončnimi odločbami. Takšen je bil tudi dogovor na vseh posvetih davčnih uprav slovenskih občin, prav tako pa tudi mnenje posameznih republiških inšpektorjev, ki so prihajali na kontrolne preglede.

Kot je povedal načelnik davčne uprave skupščine občine Velenje, r. d. Kukevec, so do 30. 6. 1977 pregledali poslovne knjige vseh zavezancev za odmero davka iz obrtne dejavnosti in jim tako do tega datuma tudi izdali dokončne odločbe za odmero davka. Vse ostale davke pa je naša davčna uprava odmerila v zakonitem roku.

Kolektiv davčne uprave Velenje

je torej svoje delo pri odmeri davkov dosledno in ažurno opravil, zaradi tega so lahko bili presenečeni nad člankom, ki je bil objavljen v nedeljo, 14. avgusta, v Nedeljskem dnevniku pod naslovom: Nam davke kroji „človeški faktor“, kjer pisec članka kritično obravnava tudi davčno upravo Velenje. Menijo, da bi ravno v občini Velenje moral obravnavati doslednost in ažurnost odmere s pozitivnega stališča, ker v roku, v katerem je bila izvršena odmera, to je do 30. 6. 1977 z do-

končnimi odločbami, verjetno opravila dokončnih odmer na davčna uprava, vsaj po podatkih so na voljo ne.

Kolektiv davčne uprave Velenje se zaveda, da so davki med občanov „boleča točka“, zaradi tega nim delavcem s takšnim planom kaj hitro lahko pade ugled. Zato tega zahtevajo, da se v najkrajšem času opravi pregled izvršenih odmer za leto 1976 ter se nato te ugotovitve takoj posredujejo vseh slovenski javnosti.

45 let GD Šentilj

V teh letih so si člani prostovoljnega gasilskega društva pridobili velik ugled – Svoj jubilej proslavili skupaj s jubileji tovariša Tita in Partije

Gasilci krajevne skupnosti Šentilj so slavili to nedeljo 45-letnico delovanja. Prostovoljno gasilsko društvo je doživelo velik napredek, saj imajo v vrstah že okoli 100 članov. Društvo sestavljata dve pionirski desetini, mladinska, članice, dve desetine članov, dve veteranov in dve desetine članice gasilcev. Zadovoljni so tudi z opremo, ki sicer res ni najboljša, vendar je za vaško gasilsko društvo kar zadovoljiva. Kljub vsemu pa so si zadali veliko nalogo čimprej želijo dobiti svojo cisterno. V teh letih kar delujejo krajevni skupnosti Šentilj so si pridobili velik ugled, saj so preprečili večji požar, na pomoč pa so priskočili tudi ob sušnih obdobjih. In letošnje sušno obdobje, ko je marsikateremu kmetu v krajevni skupnosti primanjkovalo vode, jih je pripeljalo do sklepa, da morajo čim prej nabaviti cisterno.

Letošnji jubilej so gasilci krajevne skupnosti Šentilj proslavili zelo veselo, saj so ga proslavljali skupaj z 40-letnico ustanovnega kongresa komunistične partije Slovenije, 40-letnico prihoda tovariša Tita na čelo Komunistične partije Jugoslavije in 85-letnico Titovega rojstva.

FINANČNO POROČILO O ZBRANEM SAMOPRISPEVKU PO KS ZA ČAS OD 1. I. DO 31. VII. 1977

Krajevne skupnosti	zaposl. upok. kmetje	SKUPAJ JANUAR - JULIJ			J U L I J		
		100 %	70 %	30 %	100 %	70 %	30 + 100 %
1. Velenje center-levi breg	2563	1.906.463,70	1.334.524,60	571.939,10	292.226,60	204.558,60	87.668,00
2. Velenje center-desni breg	3040	2.261.275,70	1.582.893,00	678.382,70	346.612,90	242.629,00	103.983,90
3. Šmartno - Velenje	793	589.865,65	412.905,95	176.959,70	90.415,80	63.291,05	27.124,75
4. Šalek - Gorica	402	299.023,95	209.316,75	89.707,20	45.835,00	32.084,50	13.750,50
5. Stara vas	380	282.659,45	197.861,60	84.797,85	43.355,60	30.328,60	12.998,00
6. Staro Velenje	471	350.348,90	245.244,20	105.104,70	52.702,20	37.591,55	16.110,65
7. Pesje	543	403.905,50	282.733,85	121.171,65	61.911,45	43.338,00	18.573,45
8. Konovo	395	293.817,10	205.672,00	88.145,10	45.036,90	31.525,10	12.611,80
9. Cirkovce	65	48.349,60	33.844,72	14.504,88	7.411,15	5.188,00	2.223,15
10. Plešivec	96	71.408,70	50.000,00	21.408,70	10.945,70	7.662,00	3.283,70
11. Paka	200	148.768,10	104.137,67	44.630,43	22.803,50	16.071,25	6.732,25
12. Šentilj	352	261.831,90	183.282,33	78.549,57	40.134,10	28.100,27	12.033,83
13. Škale	406	301.999,30	211.399,51	90.599,79	46.291,10	32.407,77	13.883,33
14. Beveče	81	60.251,10	42.175,77	18.075,33	9.235,40	6.465,78	2.769,62
15. Kavče - Podkraj	281	209.019,20	146.313,44	62.705,76	32.038,90	22.426,23	9.612,67
16. Šoštanj	1569	1.167.086,00	816.960,20	350.125,80	178.893,30	126.218,10	52.675,20
17. Bele vode	109	81.078,60	56.755,02	24.323,58	12.427,90	8.700,23	3.727,67
18. Skorno - Florjan	323	240.760,50	168.532,35	72.228,15	36.827,60	25.779,32	11.048,28
19. Zavodnje	124	92.236,20	64.565,34	27.670,86	14.138,20	9.895,94	4.242,26
20. Ravne	445	331.009,10	231.706,37	99.302,73	50.737,75	35.514,43	15.223,32
21. Družmirje	389	289.354,00	202.547,80	86.806,20	44.352,80	31.047,04	13.305,76
22. Lokovica	210	156.206,50	109.344,55	46.861,95	23.943,65	16.760,55	7.183,10
23. Topolšica	502	373.408,00	261.385,60	112.022,40	57.236,75	40.065,75	17.171,00
24. Šmartno /Paki	573	426.220,70	298.354,49	127.866,21	65.331,95	45.732,36	19.600,59
25. Gorenje	326	242.492,00	169.744,40	72.747,60	37.169,70	26.018,79	11.150,91
SKUPAJ:	14638	10.888.339,45	7.621.479,95	3.266.859,50	1668.986,90	1183.821,30	505.165,60

ODDELEK ZA FINANCE

z tozda REK-PGM novi izdelki

manje za izdelke iz elektrofilterskega pepela je spet precejšnje — Do konca leta bodo pripravili predloge za nove proizvodne programe

temeljna organizacija združenja dela proizvodnja gradbenega materiala Rudarsko električnega kombinata je bila ustanovljena leta 1970, ko so bile potrebe po enem materialu zelo velike.

Jože Mastnak, vodja tozda Proizvodnje gradbenega materiala

Takrat so pričeli s proizvodnjo izdelkov iz elektrofilterskega pepela. Osnovna surovina za to proizvodnjo je torej pepel, ki je odpadna surovina pridobivanja električne energije.

Trenutno zaposluje ta tozda 25 delavcev, vendar pa bodo zaradi razširitve proizvodnje do konca leta toliko povečali. Osnovna surovina za njihovo proizvodnjo je torej odpadni pepel Termoelektrarne Šoštanj. Temeljna organizacija se je evala v preteklem obdobju mnogimi težavami. Zaradi gra-

izdelke drugih ponudnikov in ti kupci se vračajo šele sedaj. Trenutno je povpraševanje po njihovih izdelkih veliko in ravno zaradi tega razmišljajo o razširitvi proizvodnje.

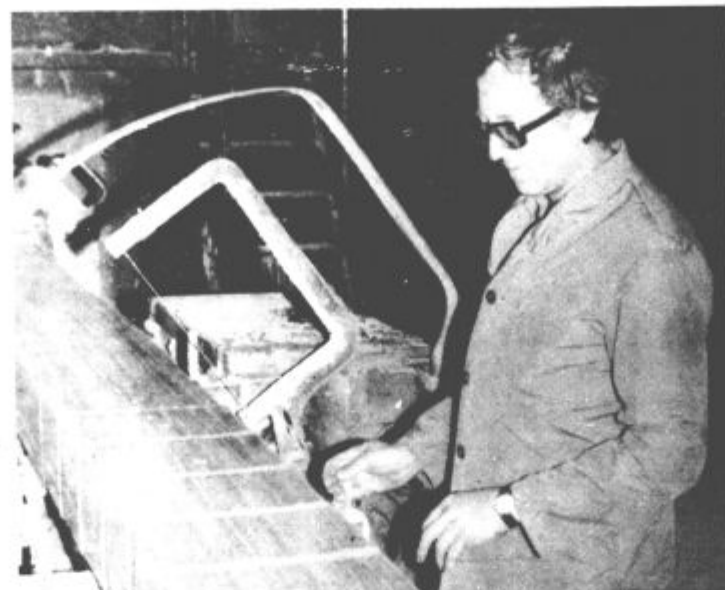
Letos bodo v tem tozdu predvidoma proizvedli od 25 do 26 milijonov opečnih enot, to je okrog 3 milijone komadov opeke, nekaj prašnatih materialov, precej pepela pa prodajo tudi za cesto skozi ljubljansko barje. Kot je povedal direktor te temeljne organizacije združenega dela, Jože Mastnak je to precej več kot so predvidevali in bodo tako proizvodnjo verjetno presegli za približno 20 odstotkov. Dnevno proizvedejo okoli 22 tisoč komadov opeke, 50 ton prašnatih materialov in prodajo okoli 300 ton pepela.

Svoje izdelke prodajajo v naši dolini, prav tako pa tudi po vsej Sloveniji. Vedno večje pa je tudi zanimanje iz drugih republik. Tako so precej prodajali tudi v okolico Karlovca, Čakovca in mnoge druge kraje. Približno 70 odstotkov njihovih izdelkov kupujejo kupci za individualne hiše, ostalo pa za blokovno gradnjo.

Trudijo se, da bi osvojili tudi proizvodnjo novih izdelkov. V ta namen so v svojem tozdu organizirali razvojno službo, ki bo do konca letošnjega leta pripravila razvojne programe za nove proizvodne programe. Zavedajo se, da je njihova osnovna surovina praktično zastonj, še več, več je porabijo,

več prispevajo tudi k varstvu okolja, zato se trudijo, da bi je kar največ predelali. Njihovi načrti so usmerjeni v tri smeri in sicer v uporabo čistega pepela, pepela kot dodatka k cementu

in pepela kot surovine za zidake. Letos bodo osvojili tudi proizvodnjo malt za strojno ometavanje, prihodnje leto pa načrtujejo proizvodnjo cementov.

Iz Šoštanja iz dneva v dan več zidakov iz elektrofilterskega pepela

Pred volilnimi konferencami OZK

Opravljenе morajo biti do 15. oktobra, na njih pa naj bi obravnavali uresničevanje zakona o združenem delu, gospodarsko stabilizacijo in razvoj delegatskega sistema

Pretekli četrtek 11. avgusta, se je v Celju sestal sekretariat Medobčinskega sveta ZKS Celje na svoji razširjeni seji. Na seji, ki jo je vodil sekretar Janez Zahraščnik, je sekretariat sprejel vsebinsko zasnovo predstojećih volilnih konferenc organizacij ZKS na širšem celjskem območju. Volilne konference bodo potekale v času do 15. oktobra tako, da bo mogoče v novembru opraviti tudi občinske volilne konference. Celotna vsebinska zasnova volilnih konferenc sodi v okvir predkongresne aktivnosti Zveze komunistov. Osrednja vsebinska vprašanja na konferencah bodo namenjena

obravnavi uresničevanja zakona o združenem delu, stabilizaciji gospodarstva in razvoju delegatskega sistema.

Sekretariat je obravnaval tudi zaključno poročilo o kadrovanju za Srednjo politično šolo CK ZKS — oddelek Celje, za šolsko leto 1977/78, ki jo bo v tem šolskem letu obiskovalo skupno 36 slušateljev iz območja medobčinskih svetov ZKS Celje, Trbovlje in Brezice.

Na zaključku seje so bila opredeljena tudi nekatera stališča v zvezi s kadrovskimi vprašanji za najpomembnejše družbenopolitične funkcije v občinah.

Od divjadi se tudi človek lahko uči

Vlado Miklavžina

sodeloval s prvoborci našega področja, leta 1943 pa sem se organizirano vključil v narodno osvobodilni boj. Pozneje sem bil obveščevalec, ob koncu vojne sem postal član KNJO-a in nato bil demobiliziran kot mladoletnik. Vidite torej, da naša generacija ni imela nič kaj rožnate mladosti. Takoj po vojni se je bilo treba spoprijeti z delom na kmetiji. Ni bilo lahko, kajti prva povojna leta so bila za kmeta zelo trda. Še danes mi je žal, da nisem šel v kakšno šolo. Takrat me je bilo namreč sram.

Tako so minevala leta, Miklavžinova kmetija je postajala vse bolj trdna in delo na njej nič več tako garaško kot v prvih povojnih letih. Ko so se pri nas začele pojavljati prve usmerjene kmetije, se je za to novost ogled tudi Vlado. Bil je med prvimi, ki so delo na svojih kmetijah preusmerili v pridobivanje enega ali več izdelkov. Vlado o tem pravi:

„Res se uvrščam med pionirje usmerjenega kmetijstva v naši dolini. Ko je ta pojav pridrli k nam, sem se takoj navdušil zanj, si preuredil hleve, in se odločil za proizvodnjo mleka. Kupili smo tudi molzni aparat in tako začeli. Sprva je bilo

nekoliko težje, kajti odkup mleka ni bil organiziran tako kot je danes. Morali smo ga sami voziti na Gorico pri Velenju, danes pa je seveda drugače. Ob vsem tem smo imeli kar precej tudi hmelja in sadja, toda počasi smo to opustili.“

Z Vladom Miklavžino smo se pogovarjali v sobi, kjer postane obiskovalcu takoj jasno, da imajo pri hiši navdušenega lovca. Po stenah namreč visijo številne lovške trofeje, priznanja, slike, v kotu na obešalniku pa dva lovška klobuka. Zato ni čudno, da je pogovor s kmetijstva kmalu prešel na lov.

„Takoj po vojni, leta 1946, smo v Škalah ustanovili lovsko družino. Takrat nas je bilo sedem, danes šteje naša družina že trideset lovcev. Na začetku je bilo seveda vse drugače, kot je danes. Lovišča so bila prazna in še vedno v rokah nekaterih posestnikov. Lahko rečem, da se današnji lov od takratnega precej razlikuje. Danes je lov sport kot vsak drugi. Treba je pač poseči nekoliko globlje v žep, da kupiš potrebno opremo. Toda v primerjavi z rekreacijo in razvedrilom, ki ti ga ta sport nudi, je to bolj malo. Človek se ob lovu tako naveže na naravo in

divjad, da ju naravnost vzljubi. Opazovati živali v gozdu je zares nekaj čudovitega. Od divjadi se tudi človek lahko marsikaj nauči. Že to, kako ohranjajo pri življenju svojo vrsto priča o tem, da je zelo pametna. Treba je vedeti, da lovci nismo samo strelci, ampak, da divjad tudi gojimo z namenom, da bi ji pomagali pri ohranitvi. Poleg tega opravljamo tudi pomembno nalogo ohranjanja okolja oziroma narave. S tem pa poslanstva lovcev še ni konec. Vsi vemo, da so puške naših lovcev že med vojno odigrale pomembno vlogo. In prav tako važno vlogo igrajo tudi danes v konceptu splošnega ljudskega odpora. Lahko se pohvalimo, da vlada med nami velika moralna zavest in da smo domovini vedno pripravljeni pomagati.“

Tako je o svojem delu in življenju pripovedoval Vlado Miklavžina. Predvsem o lovu in delu na kmetiji, ki mu danes pomenita največ. Ob koncu pa je še pristavil: „Bil sem aktiven tudi drugje in še danes bi lahko bil. Toda, ko si človek ravno nekako uredi življenje, občuti posledice prejšnjega dela in hočeš nočeš je treba malo odnehati.“

J. KRAJNC

IZ KOMUNISTA IZ KOMUNISTA IZ KOMUNISTA

Iz potreb je vzniknila nova šola

Stalno pomanjkanje kadrov kovinarske stroke, nizka izobrazbena struktura zaposlenih pa tudi oddaljenost šol so narekovali, da so delovne organizacije v občini Slovenske Konjice sklenile samoupravni sporazum o ustanovitvi poklicne kovinarske šole.

Občina Slovenske Konjice spada med srednje razvite občine v Sloveniji. Od 20.000 prebivalcev je zaposlenih blizu 6.000 in kar štiri petine teh je zaposlenih v industriji. Najmočnejše je zastopana kovinarska stroke, v kateri je zaposlenih 1.700 delavcev, delavci kovinarske stroke pa se zaposlujejo tudi v drugih panogah gospodarstva.

Stalno pomanjkanje strokovnih delavcev kovinske stroke, nizka izobrazbena struktura zaposlenih kovinarjev, želja, da bi načrtno zadovoljevali kadrovske potrebe kovinarske stroke pa tudi reforma šolstva sama — so spodbudili delovne organizacije v Slovenskih Konjicah, da začno resneje razmišljati o tem, da bi začeli načrtno usmerjati mladino v poklice kovinarske stroke.

Rës je sicer, da so se mladi iz občine že doslej v dokajšnji meri odločali za te poklice, toda dosedanja pogoji šolanja so bili slabi. Mladina je hodila v šole v oddaljene Štore, Celje, Velenje, Slovensko Bistrico ali celo Maribor. Zaradi preskromnih zmogljivosti dijaških domov so se morali številni dijaki vsak dan voziti v šolo in nazaj, dokaj neurejena je bila tudi štipendijska politika. Zaradi teh in podobnih razlogov se je dogajalo, da mnogi dijaki šolanja niso uspešno končali; prekinili so ga in se zaposlili. Delovne organizacije so tako ostale brez prepotrebnih kadrov, velik del tistih pa, ki so šolanje uspešno končali, je nadaljeval šolanje v srednjih in višjih šolah.

Potrebno se je bilo torej odločiti za ustanovitev poklicne kovinarske šole. Razgovor o ustanovitvi kovinarske šole je organizirala delavska univerza v občini. Večjim delovnim organizacijam je poslala vprašalnik, v katerega so morale vpisati kadrovske potrebe za profile kovinarskih delavcev za naslednja tri leta. Iz podatkov je bilo razvidno, da bi v občini letno potrebovali vsaj 65 delovnih mest za kovinarske delavce; dovolj torej, da bi lahko ustanovili dislocirani oddelek poklicne kovinarske šole pri delavski univerzi.

Rečeno — storjeno. Ko so republikemu komiteju za vzgojo in izobraževanje utemeljili upravičenost takšne šole je deset delovnih organizacij v občini sklenilo samoupravni sporazum o ustanovitvi poklicne kovinarske šole. Tako danes Rudarski šolski center Velenje, poklicna kovinarska šola — dislocirani oddelek pri delavski univerzi Slovenske Konjice (to je namreč naslov obstoječe šole) deluje v okviru delovne organizacije kovaške industrije „Unior“, Zreče, in sicer kot poslovna enota skupnih služb. Nadzor nad delom opravlja Rudarski šolski center iz Velenja, pedagoško dejavnost pa opravlja delavska univerza, in sicer ob tesnem sodelovanju s strokovnimi delavci in domačimi strokovnjaki iz delovnih organizacij.

Šolsko leto 1976/77 je bilo leto prvih preizkušenj. Deloval je samo prvi letnik, ki ga je obiskovalo 44 učencev. Uspešno so ga zaključili ter se že vpisali v drugi letnik. V prvega pa se je že zopet vpisalo 50 novih učencev. Vse torej kaže, da zanimanje za šolo je, vendar pa bo potrebnih še več dodatnih naporov za načrtno kadrovanje. „Ni rečeno, da bi se morali v to šolo vpisovati samo tisti dijaki, ki zaključijo osmi razred s slabim učenjskim uspehom. Lani je bilo vpisanih tudi nekaj odličnikov, letos pa so te pobrale gimnazije in druge šole. Zakaj ne bi v proizvodne šole vključili tudi nekaj najboljših,“ pravi med drugim direktor kovaške industrije UNIOR, „saj tudi proizvodno delo postaja čedalje bolj zapleteno, mehanizirano in avtomatizirano in je tudi za opravljanje takšnega dela potrebna dobra izobrazba.“

Ko dandanes govorimo o šolstvu, se skoraj vedno ustavimo ob materialnih vprašanjih, vprašanjih financiranja. Tudi v Slovenskih Konjicah so se, vendar so ta vprašanja hitro rešili. Podpisniki samoupravnega sporazuma o ustanovitvi šole so se sporazumeli, da bodo sami zagotovili sredstva. Tako delovne organizacije prispevajo sredstva, in sicer glede na to, koliko je bilo učencev kovinarske stroke v letih 1972 — 1976, kolikšno število delavcev zaposluje delovna organizacija in kakšne so srednjeročne potrebe po kadrih kovinarske stroke. Pedagoško dejavnost pa financira izobraževalna skupnost Slovenije.

Tudi vprašanje prostorov so uspešno rešili. Učilnice so uredili v stari osnovni šoli v Zrečah, prav tako pa že gre h koncu gradnja novih sodobnih delavnic.

Šola dela po učnem načrtu, ki ga je predpisal Zavod za šolstvo SRS. Imajo celoletno organizacijo pouka, tako da je tedensko izmenično tri dni teoretični pouk in dva dni praktični ter obratno. Šola bo vzgajala za naslednje poklice: ključavničar, orodjar, varilec, kovač, galvanizer in klepar.

Poklicna kovinarska šola v Slovenskih Konjicah je danes edina srednja šola v občini, je zametek edine finalne programske usmeritve in končno tudi cilji, ki so si ga zastavile delovne organizacije v občini. Mladina se usmerja, pripravlja ter vzgaja za delo v domačem kraju, v okolju, kjer bo kasneje delala. Zadovoljni so mladi, zadovoljni so starši in ne nazadnje tudi delovne organizacije same. Naredile so pomemben korak naprej, korak v smeri večjega vpliva združenega dela na izobraževanje kadrov, v smeri zadovoljevanja svojih in družbenih potreb ter interesov, v smeri podružbljanja kadrovske in s tem izobraževalne politike.

FRANJO MAROŠEK

Takole so v ponedeljek krajanji proslavili zaključek del na cesti Gorenje-Skorno

Načrt postopoma izpolnjujejo

Krajna skupnost Gorenje je še zelo mlada, pa ima kljub temu za sabo že nekaj velikih delovnih uspehov — Kmalu otvoritev asfaltirane ceste v Skorno

Pred nekaj več kot štirimi leti so v seznam krajevnih skupnosti velenjske občine vpisali novo ime: Gorenje. Do takrat je bilo Gorenje del krajevnih skupnosti Šmartno ob Paki, nato pa so občani sklenili, da se „osamosvojijo.“ Takoj se je bilo treba spoprijeti z delom, ki ga je vedno na pretek in premagovati probleme in težave, porajajoče se dan za dnem.

Te dni smo obiskali občane Gorenja, da bi zvedeli, kaj je pri njih novega in s čim se trenutno ubadajo ali pa se bodo v bližnji prihodnosti. O vsem tem je predsednik krajevnih skupnosti Jože Remenih takole govoril: „Marca letos smo si zadali obširen načrt, ki obsega nekaj velikih del. Za vsa skupaj smo preračunali, da bodo veljala približno stodvajset starih milijonov. Polovico teh stroškov bomo pokrili s sredstvi samoprispevka, drugi del pa s prispevki iz občinskega proračuna, s pomočjo različnih organizacij združenega dela in z deležem krajanov. Ravno v teh dneh gredo h koncu dela na cesti Gorenje-Skorno, ki je že dobila asfaltno oblogo. Okrog petindevetdeset starih milijonov bo stala, dolga pa je 2.330 metrov. Upamo, da bomo kmalu zbrali tudi preostali denar, tako da bomo lahko nadaljevali z drugimi akcijami.“

V delovnem načrtu za letošnje leto dalje piše, da morajo urediti javno razsvetljavo in kanalizacijo v Paški vasi, prostore za nemoteno delo družbenopolitičnih organizacij, intenzivno urejati okolje in še kaj. Ni še dolgo tega, ko so preko Pake pri Prislani postavili novo barvo, saj je bila stara že povsem dotrajana.

„Tako počasi izvajamo dela, ki smo si jih zadali. Ko končamo eno, pride na vrsto drugo.“ je nadaljeval Jože Remenih. „Vmes pa se pojavlja še cela vrsta drugih stvari, ki jih je treba sproti reševati. Še vedno imamo približno deset kilometrov makadamskih cest, ki jih skušamo redno vzdrževati. Ni še dolgo tega, ko smo asfaltirali cesto Paška vas-Drev, upamo pa, da bomo naslednje leto uspeli tudi cesto v Gavce, ki smo jo letos utrdili in posuli s gramozom. Ob vsem tem se skušamo truditi, da bi po najboljših močeh urejevali naše okolje. Pri uresničevanju te želje pa se včasih srečujemo s težavami, saj so nekateri krajanji za tovrstno delo vse premalo ogreti. Ne zavedajo se dovolj, da smo krajevna skupnost vsi ljudje, ki živimo v njej in da

bomo le s skupnimi močmi uspeli obdržati našo okolico tako, kot si verjetno vsi želimo.“

S tem pa neresenih vprašanj, s katerimi se v Gorenju trenutno ukvarjajo, še nismo našli do konca. Tako se v zadnjem času ob močnem razvoju obrti in industrije v tem kraju, vse bolj kaže potreba po ureditvi zazidalnega okolja. Urbanisti že delajo na njem in krajanji močno upajo, da bo načrt kmalu končan. Zazidalna področja naj bi bila v Gorenju, Gavcah in delno v Paški vasi, v že obstoječi coni. Če bo tak plan potrjen, bo za tiste, ki bodo gradili v Gavcah, težava z vodo. Zato imajo v dolgoročnejšem programu zapisano tudi to, da se priključijo na glavni vodovod, ki bo speljan iz Šoštanja v Šmartno ob Paki. Že sedaj pa se je nekaj prebivalcev Gavc odločilo, da si z lastnimi sredstvi uredijo vodovod. Poleg tega je v vseh skriti še ena velika želja: nova trgovina. Sedanja je namreč že osluzila svojemu namenu, saj so prostori, v katerih je mnogo premajhni za takšne potrebe. Že nekaj časa se dogovarjajo tudi z velenjsko ERO o lastništvu prostorov v združenem domu, ki bi jih naj kmalu preuredili.

Pred nekaj leti je v Gorenju zrasla tudi prva delovna organizacija. Tovarna gospodinjke opreme Gorenje iz Velenja, ki je bila v tem kraju „rojena“, je tu zgradila TOZD Keramika. O tem, kako se krajevna skupnost povezuje s Keramiko, je Jože Remenih dejal: „Lahko rečem, da so naši stiki dokaj pristni, saj imajo med drugim tudi svojega predstavnika v svetu krajevnih skupnosti. Lani so nam priskočili na pomoč tudi z denarjem, ko smo urejali javno razsvetljavo v Gorenju. Trudimo pa se, da bi to naše sodelovanje bilo čimboljše in vsestransko.“

Podobno so nam povedali tudi v Keramiki. Direktor Tine Marolt je o povezanosti s krajanji takole razmišljal: „Moram povedati, da smo začeli zelo dobro. V zadnjem času pa so se naši stiki malo zrahljali, v primeru z začetno zagnanostjo, vendar lahko mirno ugotovimo, da so so še vedno dovolj dobri. Pomagamo jim, kolikor je v naši moči, z denarnimi sredstvi, odstopili pa smo jim tudi telefonsko linijo v krajevnem uradu. Sodelujemo tudi z družbenopolitičnimi organizacijami v kraju, predvsem pa se povezujejo mladi, ki so izvedli nekaj skupnih akcij, upam, da na obojestransko zadovoljstvo.“

J. KRAJNC

„Gorenje“ v Gorenju: tozd gradbeni elementi TGO Gorenje Velenje

Dobro izrabili razpoložljiva sredstva

Krajanji krajevnih skupnosti Šoštanj so uresničili že skoraj vse za letos zastavljene naloge — Obnavljajo nekdanji sindikalni dom — Na prostor med kulturnim in zdravstvenim domom bodo postavili bronasti odlitek ženskega kiparja Tineta Kosa — Toplifikacija te krajevnih skupnosti še vedno velik problem

V krajevni skupnosti Šoštanj so uresničili že skoraj vse za letos zastavljene naloge. To je prav gotovo izredno vzpodbudno za to krajevno skupnost, obenem pa omogoča kar najbolj racionalno uporabo predvidenih sredstev.

Trenutno potekajo dela na obnovitvi nekdanjega sindikalnega doma, ki je bil že v zelo slabem stanju. Zunanja adaptacija je že končana, potrebno pa bo dom še toplifikirati ter nekoliko urediti tudi znotraj. V teh dneh so delavci gradbenega podjetja Nivo iz Celja končali tudi z drugo fazo urejanja okolja pri kulturnem domu. Prostor med kulturnim in zdravstvenim domom pa bo še poplešal bronasti odlitek ženskega akta kiparja Tineta Kosa.

Krajevna skupnost je finančno pomagala tudi obema šoštanjskima šolama pri izgradnji otroških igrišč.

Sredstva, ki so jih za opravljena dela porabili so bila sredstva iz samoprispevka. Tako so za adaptacijo sindikalnega doma porabili nad 200 tisoč dinarjev, za ureditev okolice kulturnega doma 250 tisoč dinarjev, v igrišče pri osnovni šoli Karel Destovnik-Kajuh so investirali 600 tisoč dinarjev, v ureditev dveh novih učilnic in igrišča pri osnovni šoli Biba Roček pa 400 tisoč dinarjev.

Vrtec v Škalah dograjen

V nedeljo, 21. avgusta bodo ob 14.30 v Škalah odprli otroški vrtec, ki je bil v krajevni skupnosti nujno potreben — Uresničena dolgoletna želja — Problema varstva predšolskih otrok ne bodo več poznali

Ko so se krajanji krajevnih skupnosti Škale-Hrastovec leta 1974 odločili za samoprispevek so se odločili, da bodo vsa sredstva, ki jih bodo zbrali na ta način, namenili za gradnjo vrta. V tej krajevni skupnosti je namreč kar 74 družin, kjer sta zaposlena oba starša in so se tako doslej mnogi srečevali s problemom otroškega varstva. Takoj, ko je bil predlagani program potrjen, so izvolili gradbeni odbor, ki je poprijel za delo.

Že takoj v začetku pa so se srečali s težavami, saj jim vse do novembra lanskega leta ni uspelo zbrati potrebnih denarnih

sredstev. Kot sem že omenila bodo za vrtec dali sredstva, ki jih bodo zbrali s samoprispevkom, ta sredstva pa bodo zbrana šele leta 1978, ko se bo iztek drugi samoprispevek, dotlej pa so morali krajanji krajevnih skupnosti Škale-Hrastovec za gradnjo otroškega vrta najeti kredit. Rudarsko elektroenergetski kombinat Velenje jim je v ta namen prispeval 300.000 dinarjev, občinska skupnost otroškega varstva pa jim je odobrila kredit v višini 600.000 tisoč dinarjev. Vrtec, ki je sedaj že skoraj dograjen, je postavila tovarna Marles iz montažnih elementov. Krajevni skupnosti je dala kredit v višini 680.000 dinarjev za dobo 18. mesecev. Poleg tega je prispevala samoupravna interesna skupnost otroškega varstva Velenje za nakup opreme in ureditev okolice tega vrta 270.000 dinarjev. Celotna investicija pa bo krajevno skupnost Škale-Hrastovec stala približno 2.400.000 dinarjev.

Vrtec, ki bo za omenjeno krajevno skupnost vsekakor zelo velika pridobitev, bo lahko

sprejel 44 otrok, ki jih bo razporedili v dva oddelka. Prvem oddelku bodo malčki 3 do 5 let, v drugem pa do 7 let. Vendar pa bodo letošnji jesen vpisali v vrtec v Škalah samo en oddenek, saj so do prijavi starši le 24 otrok.

Težko pričakovana otvoritev vrta v Škalah bo v nedeljo, 21. avgusta ob 14.30. Priložni program bodo pripravili osnovne šole v Škalah v sodelovanju s prosvetnim društvom krajevnih skupnosti, na slavnostni prireditvi bodo sodelovali tudi mladi iz velenjskih vzgojnovarstvenih ustanov.

Predsednik krajevnih skupnosti, ki je hkrati tudi predsednik gradbenega odbora, Henk Avlič je še povedal, da okoli vrta ob otvoritvi še ne bo končno urejena. Asfaltiranje potrebno še nekaj površin dokončno urediti otroško igrišče, kjer bo sicer že nameščeno nekaj igral.

Tako bo torej uresničena dolgoletna želja krajanov, predvsem mamic in očkov predšolskih otrok, saj je bil otroški vrtec v tej krajevni skupnosti resnično nujno potreben, razpoložljivimi zmogljivostmi

pa bodo potrebam krajevnih skupnosti Škale-Hrastovec vsem zadovoljili in torej problem varstva predšolskih otrok letošnjega septembra v tej krajevni skupnosti ne bodo več poznali.

M. TAM

naši kraji
in ljudje

TRGOVSKO PODJETJE »VINO«
ŠMARTNO OB PAKI

Odbor za medsebojna razmerja delovne organizacij
Trgovskega podjetja »VINO« Šmartno ob Paki

razpisuje

na podlagi 16. člena samoupravnega sporazuma o medsebojnih razmerjih delavcev in 56. člena statuta
vodilno delovno mesto

RAČUNOVODJE

(relekcija)

Poleg splošnih pogojev za sklenitev delovnega razmerja morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje:

- končana višja ekonomska šola in 5 let delovnih izkušenj na delovnem mestu računovodje,
- končana srednja ekonomska šola in 10 let delovnih izkušenj na delovnem mestu finančni knjigovodja.

Rok za prijavo je 15 dni od razpisa.

Izbira kandidatov bo opravljena v roku 15 dni po preteku razpisnega roka. Kandidati bodo o izbiri pisмено obveščeni.

ljubljanska banka

podružnica
Velenje

sporoča, da poslujejo njene poslovne enote od 15. avgusta 1977 naprej takole:

LIKVIDATURA Velenje, Rudarska cesta 3
vsak dan (razen sobote) od 6. do 18. ure;

EKSPozITURA Šoštanj
vsak dan (razen sobote) od 6. do 18. ure;

EKSPozITURA Velenje, Šaleška cesta 18
ob ponedeljkih, torkih in četrtek od 6. do 12. ure,
ob sredo in petkih od 6. do 17. ure;

AGENCIJA GORENJE Velenje
ob ponedeljkih, torkih, četrtek in petkih od 6. do 12. ure,
ob sredo od 6. do 14. ure;

AGENCIJA BEVČE, Veljka Vlahoviča 42
ob ponedeljkih, torkih, četrtek in petkih od 6. do 12. ure,
ob sredo od 6. do 14. ure.

Olimpiada folklore v Španiji

Od 4. do 7. avgusta je bila v španskem mestu Jaca 15. olimpiada folklorne. Sodelovalo je preko 40 folklornih skupin iz vsega sveta, med njimi tudi Šaleška folklorna skupina – Kanček jugoslovanske folklorne lepote je z njeno pomočjo spoznala tudi Španija.

Utrujeni, vendar polni lepih vtisov smo se v zgodnjih nedeljskih urah, 14. avgusta vrnili člani Šaleške folklorne skupine s štirinajstodnevne turneje. Pot nas je vodila preko raznih krajev Italije, Francije in Španije. Sodelovali smo na treh folklornih festivalih, imeli pa smo tudi več celovečernih nastopov.

sam praznik. Turisti prihajajo iz vseh koncev Španije in Francije tako, da pride na enega domačina tudi po deset turistov. Tukaj se človeku ponudi prava prilika, da spozna toliko opevani španski temperament. Ulice so polne ljudi, glasba in pesem pa odmevata noč in dan.

Ob otvoritvenem sprevedu se je ob cestah nabralo preko 70 tisoč gledalcev, ki so od plesalcev zahtevali samo eno – plešite! Tako smo za pot, dolgo komaj pičlih petsto metrov, porabili celi dve uri.

Ob večerih se je pisana množica zbrala v veliki montažni dvorani, ki je bila kljub temu, da je nastope prenašala tudi španska televizija, vedno polna. Publiki smo se predstavili z bunjevačkimi, srbskimi in belokranjskimi plesi ter z nemim kolom iz okolice Glamoča.

8. avgusta smo se poslovili od prijaznih domačinov in se vrnili nazaj v Francijo. Tukaj sta nas čakala dva celovečerna nastopa v Arther du Bearnu in v velikem turističnem centru Azurne obale, Agdu.

Pri povratku domov smo se ustavili še v Melu pri Bellunu v Italiji. Sodelovali smo na 3. festivalu folklorne, ki je bil obenem tudi zaključek turneje.

Domov smo se vrnili utrujeni, vendar zadovoljni. V celoti smo opravili poslanstvo, ki nam je bilo zaupano. Vedeli smo, da predstavljamo Jugoslavijo in da bo slika, kakršno bomo dali mi, ostala v očeh vseh tistih, ki so nas videli. Trudili smo se, da bi dostojno predstavili folklorno lepoto Jugoslavije, ki lahko s temi vrtilinami ravnodušno stoji z rano ob rami deželam z mnogo daljšo zgodovinsko tradicijo.

Naši so spet navdušili

30 tabornikov v Ribnem pri Bledu

Na 10 dnevnem taboru v Ribnem pri Bledu so bili tudi taborniki odreda „Hudi potok“ iz Šmartnega. To letovanje je predvsem za mlajše tabornike predstavljalo nekakšen vrhunec celoletnega pestrega dela tega odreda, ki je po nekajletni mrtvi sezoni lani ponovno začel z uspešnim delom. Pod vodstvom vodnikov je v Ribno odpotovalo trideset tabornikov, ki so tukaj med drugim polagali tudi izpite za najrazličnejše taborniške veščine in jih v celoti opravili. Pred njimi pa so v Ribnem taborili mladi šmarški nogometaši, člani pionirske in mladinske ekipe v spremstvu treh trenerjev.

Ali poznate 7 km dolgo pogorje, ki se dviga nad Pako, Doličem, Vitanjem, Dobro in Vinsko goro, dobro pa ga vidimo tudi iz Velenja, od koder je vsako leto več obiskovalcev? Ni dvoma, to je Paški Kozjak, za arheologe dragocen zaradi najdb v Špehovki in na Joštu, področje, kjer so pred okoli 200 leti kopali železno rudo za fužine v Mislinji, iz najnovejše zgodovine pa znan po herojski borbi 14. divizije. Zaradi bližine in lahkega dostopa postaja Paški Kozjak vse bolj obiskana izletniška točka. Večina izletnikov se pripelja po cesti Velenje-Dravograd in v naselju Paka pri

Skupina Velenjčanov na Paškem Kozjaku

osnovni šoli poslovi od asfalta ter vijuga 7 km do Doma na Paškem Kozjaku (960 m). Cesta zgrajena leta 1971 je sicer makadamska, vendar razmeroma dobro utrjena. Okoli koče je parkirni prostor, v samem pritličju objekta, ki je bil zgrajen leta 1954 in kasneje adaptiran pa okoli 100 sedežev; na razpolago je tudi 40 ležišč. Cene so zmernje, saj stane pension 130,- din, samo prenočišče pa 50 din. Koča je odprta vsak dan razen ponedeljka od 8.

**TURISTIČNI
KAŽIPOT**

naš čas
radio velenje

Obiščite Šoštanj

Po kopanju v bazenu z ogrevano vodo v Šoštanju vam priporočamo kosilo, malico ali večerjo na vrtu Kajuhovega doma. V tem gostišču so na voljo tudi prenočišča, penzion oziroma polpenzion. Kajuhov dom ima primerne prostore za večje ali manjše skupine. Pripravi vam poročna kosila, svečana kosila, pa tudi cenene aranžmaje. Gostinsko podjetje Kajuhov dom Šoštanj priporoča tudi obisk naslednjih gostišč: gostilna pri Stari pošti, gostilna Krmečki dvor, bife Ograjšek in bife Majolka v Boštanju ter gostilne Na pošti v Šmartnem ob Paki.

GOSTINSKO
PODJETJE

„Kajuhov dom“

ŠOŠTANJ

PRIPOROČAMO
VAM:

**Bife
Kopališče**

— več kot 500 sedežev,
— jedila na žaru,
— točeno **LASKO** in
TALIS PIVO

VIATOR *InterTurist*
Turistična agencija,
Ljubljana, Trdinova 3
Telefon 314-544

**VAŠ
POLETNI
DOM**

Turistično naselje POLYNESIA v Umagu apartmaji z opremljeno kuhinjo, dnevni prostor, spalnica, kopalnica, WC... Če vam je odveč kuha, se lahko hranite v centralni restavraciji, sicer pa naročite samo dnevni najem. **ZELO PRIMERNO ZA DRUŽINE Z OTROKI.** 7 — in 10 — dnevni počitniški paketi z **UGODNIMI CENAMI.** Prijavite se lahko v poslovalnicah VIATORJA ter pri **IZLETNIKU** v VELENJU.

GOSTINSKO PODJETJE „POD GRADOM“ VELENJE

priporoča obisk v poslovnih enotah:

- KOLODVORSKA RESTAVRACIJA
- BIFE

Zmerne cene — solidna postrežba!

Izlet tedna - smer Paški Kozjak

— 22. ure. V bližini se nahaja tudi počitniška hišica ERA Velenje, o bivanju v njej se je možno dogovoriti na upravi v Velenju.

Kakšni so še drugi dostopi na Paški Kozjak? Če se ne peljemo z avtomobilom in gremo peš, malo po cesti, malo po bližnjicah, je iz Pake 1 uro, iz Dobrne in Doliča 1,5 ure, iz Vitanja 2 uri hoje. Tisti, ki nabirajo žige, se napotijo iz Šaleka na grad in dalje po markirani planinski poti in obiščejo v treh urah tri občine.

Kakšne so možnosti izletov od Doma na Paškem Kozjaku? V pol ure se pride mimo zaselka

v februarju, ko se teden za tedenom vrstijo pohodi mladine v spomin na junaške borbe 14. divizije, doživi množični obisk 27. 4. (trim pohod) in v maju, ko cvetejo šmarnice, prav tako ob koncu tedna v poletnih mesecih, ko posamezniki, družine in tudi večje skupine preživljajo tukaj svoje proste ure ali dneve, bodisi s hojo, počivanjem, pripravo jedi na žaru, iskanjem gozdnih sadežev in zelišč, zasledovanjem divjadi, igranjem žoge, kart itd. Vsak po svojem okusu in izbiri — saj je za vse dovolj prostora.

Za večji obisk v zimskem času bi bilo potrebno redno plužiti cesto, postaviti eno ali več vlečnic, obiskovalcem v letnem obdobju pa omogočiti več urejenih počivališč z namestitvijo klopi, miz, prostorov za

pripravo in peko jedi, vodo in odpadke. Pri tej nalogi bi se lahko najlažje in najceneje angažirala KOC Velenje in GLIN Nazarje. Planinsko društvo Velenje, ki je v preteklosti oralo turistično ledino na Paškem Kozjaku, zgradilo in kasneje adaptiralo objekt odprtega tipa ter poskrbelo za udobnejšo namestitvev in boljše počutje gostov pa sedaj, ko je zgrajena cesta, vodovod in transformator meniš, da bi bilo prav, da se v turistično ponudbo vključijo še druge, močnejše organizacije. Z dodatnimi investicijami bi lahko omogočili zdrav in razmeroma cenen odhiti večjemu številu prebivalcev v neposredni bližini Velenja. Ker je prostega časa vse več, je ob naraščanju standarda potrebno poskrbeti za njegovo zdravo koriščenje.

TURISTIČNI BIRO TURISTIČNEGA DRUŠTVA VELENJE

V RDEČI DVORANI VAS VABI

- letovanje v Dubravi — Babin kuk v Dubrovniku — letni odhiti 7 dni, cena 2.100 din po osebi z letalskim prevozom iz Maribora in Ljubljane (tja in nazaj),
- zanimivi so Atlasovi aranžmaji v Tunisu, Španijo, na otok Rodos — na posojilo,
- na voljo so vam programi potovalnih agencij Kompas, Aerodrom Brnik, Dalmacijaturist, Generalturist in drugih pomembnih hiš,
- ogledate si lahko program Jatovega zračnega mostu,
- zanimiva so potovanja Centroturista iz Beograda — potovanja po notranjosti Srbije, po krajih starih zapisov, Djerdap, proga Beograd — Bar,
- vabimo vas na zanimivo potovanje po deželah Sredozemlja, 18 dni — Sicilija, Sardinija, Palermo, Malaga, Gibraltar, Alžir, Tunis, Malta,
- Turistični biro vas vabi septembra na 4 dnevni izlet v Holandijo; ogledali si boste muzej Ane Frank, muzej Rembrandta in se vozili po kanalih,
- NIL — večna reka življenja, 9 dnevno potovanje, odhodi 29. 9., 26. 10., 23. 11., 26. 11. in 28. 11.

TURISTIČNI BIRO V RDEČI DVORANI je odprt dopoldne od 7. do 13. ure, popoldne pa od 16. do 19. ure, ob sobotah pa od 7. do 13. ure!

• NOGOMET Zaslužili bi točko

Rudar: Maribor
0:1 (0:0)

Prvo tekmo velenjskega Rudarja v II. zvezni ligi si je ogledalo blizu 8.000 ljubiteljev nogometa. Ker sta se v prvem kolu pomerila med seboj slovenska predstavnika Rudar in Maribor je bilo zanimanje za to srečanje še toliko večje. Kljub temu, da so uredili dodatne tribune na stadionu ob jezeru, pa se je v nedeljo pokazalo, da je premalo prostora za vse, ki želijo dobro spremljati dogodek na igrišču.

Pred enkratnim avditorjem je predsednik nogometne zveze Slovenije, Jože Snoj izročil nogometnemu Rudarju prehodni pokal nogometne zveze Slovenije za osvojen prvo mesto v preteklem prvenstvu slovenske nogometne lige.

Moštvi sta nastopili v naslednjih postavah:

Rudar — Boris Lazič, Slobodan Bracanović, Božidar Gašić, Dušan Rusmir, Janez Hudarin, Dragan Jovičević, Ivan Kolonič, Josip Vugrinec, Slobodan Kustudić, Čedomir Knežević, Alojz Omladič (Tomo Bešvir in Dobrovič Stevanović).

Maribor — Djurič, Petrič, Grabovac, Breber, Arnejčič, Šarenac, Dubovina, Horjak, Glišič, Prosen, Krempel (Terzić).

Tekmo je sodil zvezni sodnik Radojčić iz Subotice.

Tekma se je pričela ob burnem navijanju tako pristašev Rudarja kot Maribora. Velenjčani so igrali nervozno in po nepotrebnem izgubljali žoge, to pa so s pridom izkoristili gostje, ki so z umirjeno igro osvajali teren in izvedli nekaj nevarnih napadov. Domačini so v prvem delu večjo pozornost posvetili obrambi medtem, ko niso napadali uspešno nevarneje ogroziti vratarja Maribora. Tako se je prvi del končal brez zadetkov.

Po odmoru je bila igra živahnija. Velenjčani so bili enakovredni na igrišču. Pred obema goloma pa je bilo več lepih akcij. Ko se domačini imeli pobudo na igrišču pa so gostje skušali presenetiti z dolgimi žogami v kazenski prostor Vele-

njanov. V 71. minuti so Mariborčani dosegli svoj zmagoviti gol. Krempel je po desnem krilu preigral obrambnega igralca Rudarja in z močnim strelom s strani poslal žogo tesno ob vratnici v gol mimo nemočnega vratarja Laziča.

To je spodbudilo domačine, da so pričeli več napadati. Ustvarili so nekaj priložnosti za gol, ki so jih imeli Omladič, Kolonič in Rusmir. Žal pa je bilo premalo časa, da bi lahko kaj več storili.

Nogometaši Rudarja so svoj prvi nastop v II. zvezni ligi kljub izgubljeni tekmi z minimalnim izidom dobro prestali. Po prikazani ligi in priložnostih za gol bi si Velenjčani zaslužili točko.

Po tekmi je vodja strokovnega štaba Rudarja, Zorko Hlivač dejal:

„Tekma je bila v izredno lepem okolju pred presenetljivo velikim številom gledalcev. Preveč je bilo taktiziranja tako z ene kot z druge strani, da bi lahko gledalci videli lep nogomet. Kljub temu je bila tekma na nivoju II. lige. Mariborčani so dosegli gol na račun večje izkušnosti. Sojenje je bilo odlično. Igralci obeh ekip pa ko rektni.

Pomembno je, da smo v tako kratkem času uspeli formirati skoraj povsem novo ekipo, ki me je presenetila z borbenostjo v obrambi in z nekaj zreliimi akcijami. Niso pa se še znašli v napadu predvsem zaradi neizkušnosti krilnih igralcev.

Pričakuje, da bo Rudar skozi nekaj tekem postal čvrsta ekipa in da bodo tudi ostali igralci dobili priložnost igranja, ki v nedeljo niso nastopili.“

R. ŽEVART

Enajsterica NK Rudar, ki je začela nastop v II. zvezni nogometni ligi

SELEKCIJA — VRANSKO 3:2 (3:1)

V soboto je bila na nogometnem igrišču v Šmartnem ob Paki prijateljska nogometna tekma med selekcijo tekmovalne skupnosti Velenje-Mozirje in nogometnim klubom Vransko. Ta tekma spada v cikel srečanj pripravljalnega obdobja za nastop v slovenski ligi. Po nezanimivi igri se je srečanje končalo z zmago selekcije z rezultatom 3:2. (3:1) Zadetke za domače so dosegli A. Podgoršek, Golob in Železnik. Selekcija je sedaj v prvi fazi priprav, zato je bila opazna utrujenost igralcev zaradi napornih treningov. V tem tednu bo selekcija nastopila še v Ljubljani proti Slovanu, v nedeljo, 21. avgusta pa bodo v Šmartnem ob Paki igrali s selekcijo Kladivarja.

Na tekmi z Vranskim so igrali: I. Podgoršek (P. Podgoršek), Nežmah, Krajnc, Žalik (Omladič), Podvratnik, A. Podgoršek, Ermenc (Zakrajšek), Hren, Kodre, Železnik, Golob.

• MOTOKROS

NA TREBELIŠKEM BODO SPET BRNELI MOTORJI

Avtomoto društvo Velenje bo v nedeljo 21. avgusta priredilo prvo mednarodno dirko v motokrosu. Tokrat bodo tekmovali z motorji do 125 ccm za nagrado Velenja. Za to dirko je prijavljeno 37 dirkačev, od tega 12 tekmovalcev iz Italije, Poljske, Avstrije, Francije in Švedske, pričakujejo pa še tekmovalce iz Zvezne republike Nemčije.

V drugi dirki pa se bodo pomerili dirkači na motorjih do 250 ccm za prvenstvo III. lige. Pričetek dirke bo ob 14. uri.

Vstopnice so oštevilčene in bodo izvedli zrebanje za vredne nagrade (mini moped, pony kolo, avtoradio, prenosni televizor in še vrsto lepih nagrad). R. Ž.

AMD SALEŠKA DOLINA
VELENJE

Vabi na

mednarodno motokros dirko 125 ccm za nagrado Velenja
in III. liga 250 ccm za državno prvenstvo

v nedeljo, 21. avgusta 1977 ob 14.30 na Trebeliškem. Po dirki bo zabava s plesom
Zabaval vas bo ansambel Jožeta Saleja s pevci

velenje

obvešča cenjene potrošnike, da je poslovna enota

ZELEZNINA ŠOŠTANJ

odslej odprta neprekinjeno od 7. do 19. ure.

Vabi

P. E. Železnina Šoštanj

Spomini, ki še žive...

Piše: JAKOB GROŠELJ

Startalo je 20 tekmovalcev. Kmalu po startu smo se v ozadju zbrali Ladinek, Gradišnik, Kreft (Olimpija) in jaz. Tekli smo počasi, tako počasi, da me je na sedmem kilometru začela boleti noga. Kar vesel sem bil, ko sem ugotovil vzrok, saj bi bilo kaj drugega prav gotovo dosti bolj neprijetno. Pri trinajstem kilometru sem se malo oddaljil, porajale so se mi tudi misli o lovu, vendar si zaradi nezadostne pripravljenosti le nisem upal tvegati. Ujel sem sicer dva družabnika: Lišanina iz Celja in tekmovalca iz Sremske Mitrovice. Nismo bili enakih moči, Lišanin je kmalu po obratu na Dobrni zaostal in odstopil, drugi je pobegnil. Ob oznaki 26 km mi je bilo nekam tesno — vsak nadaljnji korak je bil korak v neznanu, podaljševanje dotlej najdaljše pretečene tekmovalne razdalje. Pri maratonski od enajstega kilometra dalje vsakih pet kilometrov okrepčilne postaje. Glede na to, da v Kumrovcu zvozm brez okrepčil in osvežitve, sem tu prvič pil na 31 km.

Pri tehki na dolge proge je dobro, da nisi sam. Tekme oziroma skupina skrbi, da je tempo hitrejši, sam pa se lahko kaj hitro uspava ali pa izgublja tekmovalno moralo. Tu nisem imel sreče, da bi po 30 km dlje časa tekkel v družbi. Najbolj me je skrbelo, če bom na 35 hitrejši od časovne omejitve 2 uri in 40 minut. Svoj čas sem razmišljal o krutosti takšne meje, ker bi moral kdo, ki bi želel preteči maraton samo zaradi razdalje, končati na 35 km samo zato, ker bi te norme ne dosegel. Sam sem potreboval 2 uri in 19 minut. Spoznal sem, da je norma kar umestna; ob že tako počasnem teku bi imel še dvajset minut rezerve in je v primeru prekoračitve najbolje tekmovalce ustaviti, saj jim takrat tek lahko pomeni že mučenje.

Sam sem po tej meji postajal vedno počasnejši. Kakšnih izrazitih težav nisem imel, samo ko bi treniral več! Ugotavljal sem, da bi bil lahko maraton od 20 — 25 kilometrskega treninga zadnje tri tedne pred tekmovaljem zame najlažja in najuspešnejša disciplina. Ob razdaljah, o katerih beremo, da jih na treningu pretečejo posamezni tekmovalci (Gaston Roelants pred nekaj leti 70 km dnevno), moramo vedeti, da mejna učinkovitost treninga naglo pada. V zadnjih kilometrih sem pazil na ritmu, da bi me zaradi neudobne spremembe ne zagrabil krč. Progo sem ogledoval po dvajsetih metrih naprej in razmišljal o korakih, zlasti sem pazil na pločnike. Takoj po 40. kilometru je nenadoma predme priteklo dekletce z vrvice, ki bi jo naj pretrgal kot na cilju. Kaj? Toliko me je presenetilo, da si je nisem mogel izogniti. Odrinil sem jo z levico, nisem pa čutil, da imam v rokah več moči kot v nogah. Bilo je dobro, da ni padla; za menoj je zavpila, da sem nor! Taki so otroci na cesti.

Končno sem le srečno prispel na cilj. Zadnjih sto metrov sem z nekaj pogumenjšim tekom želel pokazati, da je v meni še življenje. Lahko sem bil zadovoljen, tek sem končal brez izrazitih težav. O času nisem veliko razmišljal, na tistem sem želel, da bi tekkel pod tremi urami, kar se mi je tudi posrečilo: 2:56 : 41,0. Štirje so odstopili, sam sem se uvrstil na dvajseto mesto. Še misel na začetne spremljevalce. Ladinek me je prehitel v zadnjih kilometrih, prehitel za šest minut in se uvrstil na osmo mesto, ostala dva pa sta bila za mano. Toliko zagrizenosti maraton ni zahteval, kot jo je bilo treba januarja letos v plavalnem tečaju, ko sem prvič „prečofotal“ velenjski bazen po širini.

Takrat sem sklenil, da mi zadošča en nastop v maratonski, vendar s časom tak sklep izgublja na trdnosti; na to pa verjetno vpliva hladno vreme, ki je prav gotovo vsem nastopajočim prihranilo mnoge nevšečnosti.

Vmes je prišlo nekaj nepredvidenega. Tesanovič, ki bi se naj nam pridružil v Ljubljani, ni bilo od nikoder. Nič nisem bil navdušen nad predlogom, da bi namesto njega vskočil v drugo ekipo. Zavedal sem se težavnega novega položaja, žal mi je bilo tudi za Kosljo in Čajiča, če bi zaradi tega ne mogla teči. Z nadaljnjo spremembo sta v ekipo dobila Lampreta; to me je pomirilo in sem se začel vživljati v novo vlogo.

(Nadaljevanje prihodnjič)

Primerjam maraton z drugimi napornimi športnimi panogami, na primer z alpinizmom. Kljub temu, da imamo mnogo več alpinistov kot atletov, ki enkrat letno nastopijo v maratonski, menim, da je plezanje le napornejše, predvsem pa bolj tvegano. Pri teku ponavljajo iste gibe, medtem ko se alpinist srečuje z najrazličnejšimi prijemi; pri teku si ves čas na trdnih tleh, ob težavah lahko tudi odnehaš, plezalec mora še vsaj sestopiti. Vodila so pač različna.

Aprila lani je bilo ponovno republiško prvenstvo v malem maratonskem Trbovljah na isti progi kot leto prej. Le kratek podaljšek v mestu so ji dodali. Tokrat so naši najboljši tekmovalci v Celju v štafetnem teku 4 x 1500 metrov tako, da ni bilo upati, da bi ponovili 20. april 1975. Sam sem si edino želel šeststo mesto; s tem bi dosegel svojevrstno zaporedno uvrstitev na isto mesto.

Na teh malih maratonskih startih povsem drugače kot v Kumrovcu. Tu je proga nekaj kilometrov krajša in začetni pogumno, na vso moč. Tudi tokrat sem bil po startu v vodilni skupini, vendar je že skupina šla osem tekmovalcev. „Motila“ me je navzočnost Lišanina in Ladineka, vendar sem kasneje, ko je iz skupine nastal vlak s posameznimi vagončki spoznal, da sta tokrat le močnejša, tiho sem upal le na morebitni uspeh v zadnjih kilometrih. V Zagorju me je prehitel mlad član AK Ljubljana. Spoznal sem, da s trikratnim šestim mestom ne bo nič. Ne vem, ali so res imeli ti tekmeči tak svoj dan, sam sem tekkel brez težav, vendar sem izgubljal mesta. Kasneje se mi je ob Savi počasi približeval še en tekmovalce. Na daljavo sem ugibal, kdo bi bil,

Prispevki Jakoba Grošlja „Spomini ki še žive“ so bili doslej objavljeni v naslednjih številkah Našega časa: 23 (10. junij), 24 (17. junij), 25 (24. junij), 26 (1. julij), 27 (8. julij), in 31 (12. avgust).

Uredništvo

vendar nisem zadel. Bil sem zelo presenečen, ko me je po nekaj letih prehitel gluhozoni Krajačič iz AK Ljubljana. Kljub temu, da me je prehitel, sem mu zaploskal, saj bi drugače ne mogel razumeti mojega navdušenja nad njegovim tekom. Vrstni red prve desetice: Čas, Lebar (Ptuj), Vedenik, Tesanovič, Falež (Olimpija oz. JLA), Lišanin (Kladivar), Ladinek, Mikuš, Krajačič (oba AK Ljubljana) in jaz je dal tudi postavbo naše druge ekipe za Ljubljano. Sestavljali so jo Čas, Vedenik in Tesanovič, prvo ekipo pa so tvorili Balek in brata Aniča.

Po petih letih sem tako izpadel iz druge ekipe. Tekmovalje v Ljubljani je enkratno in sem želel teči, pa čeprav v ekipi, ki ne bi imela veliko možnosti. Kako je z možnostmi in pričakovanji ter uvrstitvijo je najbolje pokazalo leto 1975. Bolje je manj pričakovati kot preveč. Iskral sem bojna tovariša za ekipo. Koselj in Čajič — obo prekaljena v bojih — sta bila pripravljena, da tečemo skupaj. To bi bila ekipa, ki bi ne bila obremenjena s težo odgovornosti; tekli bi, da se obogatimo za lepo doživetje. Kljub slabim izkušnjam preteklega leta sem skušal najti naše mesto na cilju; deveti bi naj bili.

Vmes je prišlo nekaj nepredvidenega. Tesanovič, ki bi se naj nam pridružil v Ljubljani, ni bilo od nikoder. Nič nisem bil navdušen nad predlogom, da bi namesto njega vskočil v drugo ekipo. Zavedal sem se težavnega novega položaja, žal mi je bilo tudi za Kosljo in Čajiča, če bi zaradi tega ne mogla teči. Z nadaljnjo spremembo sta v ekipo dobila Lampreta; to me je pomirilo in sem se začel vživljati v novo vlogo.

Junaki dolgih prog: stojijo Miodrag Cvijović (AK Prijepolje), Sead Kondo (AK Sarajevo), Radovan Skočajić (AK Kosovo polje), Vinko Čajić (AK Velenje), Slobodan Dinč (AK Železničar Niš) in Milan Balek (AK Velenje); sedita Mihajlo Lišanin (AK Kladivar) in Dragoslav Gajić (AK Partizan Beograd). Najboljši — najmanjši med njimi — Sead Kondo.

Kapetan Rudarja, Boris Lazič prejema prehodni pokal NZ Slovenije za osvojen prvo mesto v SNL.

vaš
obveščevalec

koledar

Petek 19. avgusta: Boleslav
Sobota 20. avgusta: Bernard
Nedelja 21. avgusta: Zdenko
Ponedeljek 22. avgusta: Marija
Torek 23. avgusta: Rozalija
Sreda 24. avgusta: Jernej
Četrtek 25. avgusta: Ludvik

dežurstva

Šoštanj:
Od 19. 8. do 22. 8. dr. Peter
Lazar

Velenje:
19. 8. 1977 dr. Peter Kopitar
20. 8. 1977 dr. Drago Kunej
21. 8. 1977 dr. Drago Kunej
22. 8. 1977 dr. Jadwiga Kosi

mali oglasi

HIŠO v Topolšici, zgrajeno
do III. faze pod streho, z vodo
in elektriko ter z 1,5 ha zemlje
in izven rudniškega območja,
prodam. Dostop z avtomobi-
lom. Naslov v upravi lista ali
telefon 850-149 (po 15. uri)

HIŠO, pritlično v Šoštanju,
Levstikova 8, prodam. Fric
Papež, Zabukovica 53, Griže.

NSU 1200 SC – osebni avto
prodam. Ogled možen vsak dan
na naslov: Darko Kaisersber-
ger, Šlandrova 9, Velenje.

**PRODAMO RABLJENO
PEČ** ZA CENTRALNO KUR-
JAVO. Ogled v enoti „Kekec“,
Stanetova 40, vsak dan od 8. do
12. ure. Vzgojno varstveni
zavod Velenje.

Šoštanjčani – iščem psa, šar-
planinca, črno-sive barve, z
rdečo ovratnico, starega 2 me-
seca. Sporočite: Perovec, Na-
selje heroja Šercerja 7.

kino

FILMSKI SPORED
OD 18. 8. – 25. 8. 1977

REDNI KINO VELENJE

19. 8. – petek ob 18. in 20
uri **SINJEBADEC** – angleški
barvni film.

20. 8. – sobota ob 18. in 20
uri **TRIJE KONDORJEVI
DNEVI** – ameriški vohunski
triler. Režija: Sidney Polack.
Igrajo: Robert Redford, Faye
Dunaway

21. 8. – nedelja ob 18. in 20
uri **TRIJE KONDORJEVI
DNEVI** – ameriški vohunski
triler
22. 8. – ponedeljek ob 18. in
20 uri **GOSPODAR ŽIVLJE-
NJA IN SMRTI** – ameriški
akcijski Režija: Richard Lester.
Igrajo: Omar Sharif, Richard
Harris

23. 8. – torek ob 18. in 20
uri **KRALJ V NEW YORKU** –
angleška satira Režija: Charles
Chaplin. Igrajo: Charles Chap-
lin, Dawn Adams

24. 8. – sreda ob 18. in 20
uri **KRALJ V NEW YORKU** –
angleška satira

25. 8. – četrtek ob 18. in 20
uri **GROF JORGA VAMPIR** –
ameriški Režija: Bob Keljan.
Igrajo: Robert Guarry, Robert
Perry

FILMSKO VELENJE

22. 8. – ponedeljek ob 20
uri **ENOOKI ŠERIF IN DAMA** –
ameriški vestern Režija:
Stuard Mueller. Igrajo: John
Wayne, Katharine Hapburn

KINO ŠOŠTANJ

20. 8. – sobota ob 20 uri
**GOSPODAR ŽIVLJENJA IN
SMRTI** – ameriški akcijski film
Režija: Richard Lester. Igrajo:
Omar Sharif, Richard Harris

21. 8. – nedelja ob 18. in 20
uri **ENOOKI ŠERIF IN DAMA** –
ameriški vestern Režija:
Stuard Mueller. Igrajo: John
Wayne, Katharine Hapburn

22. 8. – ponedeljek ob 20
uri **TRIJE KONDORJEVI
DNEVI** – ameriški vohunski
triler Režija: Sidney Polack.
Igrajo: Robert Redford, Faye
Dunaway

24. 8. – sreda ob 20 uri
GROF JORGA VAMPIR –
ameriški Režija: Bob Keljan.
Igrajo: Robert Guarry, Robert
Perry

25. 8. – četrtek ob 20 uri
KRALJ V NEW YORKU –
angleška satira Režija: Charles
Chaplin. Igrajo: Charles Chap-
lin, Dawn Adams

radio velenje

**ODDAJAMO NA ULTRA-
KRATKOVALOVNEM OB-
MOČJU NA FREKVENCI 88,9
MHz.**

ČETRTEK: 15.30 Igramo in
pojemo, 15.35 Iz našega spo-
reda, 15.45 Poročila, obvestila,
16.00 Osrednja četrtkova infor-
mativna oddaja (novice, komen-
tarji, magnetofonski zapisi),
16.20 Domači napevi, 16.30
Turistični kažipot, 16.45 Eko-
nomske propagandni spored,
16.55 Poročila, obvestila, 17.00
Zaključek oddaje.

NEDELJA: 10.00 Glasba za
nedeljsko popoldne, 10.05 Iz
našega sporeda, 10.15 Poročila,
obvestila, 10.30 Osrednja ne-
deljska informativna oddaja
(novice, komentarji, magneto-
fonski zapisi), 10.50 Minute
z... 11.00 Turistični kažipot,
11.15 Glasba za vas, 11.30
Ekonomske propagandni spo-
red, 11.50 Šport, telesna kul-
tura, rekreacija, 12.00 Poslu-
šalci Radia Velenje čestitajo in
pozdravljajo, 12.50 Poročila,
obvestila, 13.00 Zaključek od-
daje.

gibanje prebivalstva

ŠOŠTANJ:

Umrli: Marija Grabner, druž.
upokojenka iz Velenja, Graško-
gorska 8, stara 74; Frančiška
Lupše, prevžitkarica iz Gub-
nega, stara 78 let; Ivan Vozelj,
uslužbenec iz Trbovelj, Parti-
zanska 47, star 51 let in Franc
Iršič, kmet iz Stenice 37.

kronika

VINJENOST IN PREHITRA VOŽNJA

V Pesjem se je zgodila 13.
avgusta letos prometna nesreča
zaradi vinjenosti voznika oseb-
nega avtomobila CE 956-61
Ljubiša Velkoviča. Imenovani
je trčil v traktor CE 714-02.
Pri nesreči so se telesno poško-
dovali sopotnika v osebnem
avtomobilu Milenko Marjanovič
in Ilja Gobič. Nastala pa je tudi
precejšnja materialna škoda.

NENADOMA PRED AVTOMOBIL

Po Šaleški cesti v Velenju je
peljal 14. avgusta letos voznik
osebnega avtomobila CE
492-71 Martin Korze. Nasproti
trgovine Standard mu je nena-
doma stopil pred avto pešec
Alojz Benko iz Mečice. Pešec se
je pri nesreči telesno poškodo-
val.

NAROČNIKOM NAŠEGA ČASA

Od 1. januarja 1977 velja nov
cenik plačanih objav.

V stolpcu, širokem 4,5 centi-
metre, velja 1 cm reklamnega
oglasa, razpisa, obvestila oziro-
ma druge objave odslej 80 dinar-
jev.

Za male oglase je osnovna ce-
na do 10 besed 35 dinarjev, vsa-
ka nadaljnja beseda stane 3 di-
narje, pribitek za „naslov v upra-
vi“ pa je 10 dinarjev.

Za objave, naročene po za-
ključku redakcije lista zaračuna-
mo dodatne stroške, najmanj pa
30 dinarjev.

Zasebni naročniki „Našega
časa“ s plačano celoletno naroč-
nino pa imajo:
– pri malih oglaših 20 % po-
pusta,
– pri uokvirjenih osmrtnicah
in zaljubljenih pa 50 % popusta.

CENTER ZA INFORMIRANJE,
PROPAGANDO
IN ZALOŽNIŠTVO VELENJE

RUDARSKI SOLSKI CENTER

VELENJE

objavlja

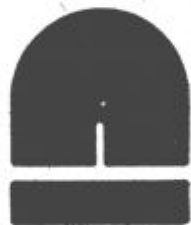
razpis za vpis v redne šole za mladino

v avgustovskem razpisnem roku, in sicer:

v poklicno kovinarsko šolo	21 kandidatov,
v poklicno elektro šolo jaki – tok	20 kandidatov,
v tehniško rudarsko šolo	10 kandidatov,
v tehniško strojno šolo	29 kandidatov
v tehniško elektro šolo jaki tok	19 kandidatov,
v tehniško elektro šolo šibki tok	22 kandidatov.

Prijave na obrazcu DZS 1,20 je treba poslati do 25. 8. 1977
na naslov: RSC Velenje, TOZD Pedagoška dejavnost, Preži-
hova 3. Priložiti je treba izkaz o uspehu in vedenju v osnovni
šoli, spričevalo o končani osnovni šoli in zdravniško spriče-
valo.

Rezultati bodo objavljeni 29. avgusta na oglašnih deskah v
avli obeh šolskih stavb.

rudarsko
elektroenergetski
kombinat
velenje

Kadrovsko socialni sektor

TOZD Termoelektrarna Šoštanj

objavlja
prosta delovna mesta:

1. DIPLOMIRANI GRADBENI INŽENIR

Pogoji:
– visoka strokovna izobrazba gradbene smeri
– nekaj let delovnih izkušenj

2. DVA EKONOMSKA TEHNIKA, ZA DOLOČEN ČAS

Pogoj:
– srednja strokovna izobrazba ekonomske smeri

3. KEMIJSKI TEHNIK

Pogoj:
– srednja strokovna izobrazba kemijske smeri

Rok prijave 10 dni od dneva objave na naslov:
Kadrovsko – socialni sektor REK za TOZD Termoelektrarna
Šoštanj, Velenje, Rudarska 6.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage žene, mame, star. mame ter sestre

ŠTEFKE VIHAR

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so darovali cvetje in jo
pospremili na njeni zadnji poti.
Iskrena hvala vsem, ki so nam ob teh težkih trenutkih kakor-
koli pomagali. Hvala dr. Zupancu, ki ji je lajšal bolečine v
času njene bolezni.
Iskrena hvala gasilskim društvom, pevcem, godbi in govor-
nikom za tolažilne besede.

Žalujejoči:

mož Franci in hčerka Ida z družino in ostalo sorodstvo.

SAMOUPRAVNA INTERESNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE VELENJE

Odbor za graditev stanovanj

razpisuje

zbiranje ponudb za gradnjo stanovanjskega stolpča z otro-
škimi vrtci v Šoštanju ob Kajuhovi cesti, parcelna številka
1036 del, k.o. Šoštanj.

Razpisni pogoji:

1. Gradnja stolpča po sistemu za trg;
2. Zemljišče pridobi samoupravna interesna stanovanjska
skupnost občine Velenje;
3. Stolpič bo ponovljen in sicer se uporabi projekt, po kate-
rem je bil zgrajen stanovanjski stolpič v Šoštanju, Koroška
cesta 3 s spremembo, da se kletna etaža ne bo namenila za
stanovanja, v pritličju pa bodo prostori za otroški vrtci;
4. Pred pričetkom gradnje stolpča je potrebno porušiti in
odstraniti izseljeno staro stanovanjsko hišo Šoštanj,
Kajuhova cesta 3;
5. Pričetek gradnje september 1977 in dokončanje avgust
1978;
6. Vso dodatno potrebno tehnično dokumentacijo kot tudi
vsa potrebna soglasja pridobi graditelj sam.

Zainteresirani graditelji dobijo vse potrebne in podrobne in-
formacije na podjetju DOM Velenje pri tovarišu Gorograncu,
kjer je tudi na razpolago ostala dokumentacija.

Zainteresirani graditelji morajo poslati svoje ponudbe naj-
kasneje do ponedeljka 5. septembra 1977 na naslov podjetja
DOM Velenje.

Po tem datumu bo posebna komisija SISS pregledala po-
nudbe in se odločila za najugodnejšega ponudnika, o čemer
bo vse zainteresirane tudi obvestila.

Predsednik odbora:
Tajnik Venčeslav,
diplomirani inž. gradbeništva

Komisija za medsebojna delovna razmerja Vzgojno varstvenega zavoda Velenje

razpisuje

prosti delovni mesti:

1. referent za OD – administrator in
2. KV kuharica za enoto Najdihojca.

Pogoji:

- pod 1): srednja ekonomska ali administrativna šola in dve
leti delovnih izkušenj;
- pod 2): KV kuharica.

Poskusna doba traja 2 meseca.
Rok za prijavo je 8 dni po objavi razpisa.

UREDNIŠTVO IN UPRAVA
„NAS ČAS“
INFORMATIVNI CENTER VELENJE
Titov trg 2
63320 VELENJE

ZNAMKA

NAROČILNICA

Nepreklicno naročam tednik „Naš čas“ od

Pošiljajte ga na naslov:

(priimek in ime),

(ulica),

(poštna številka in pošta),

Datum,

(lastnoročni podpis)

Ma. oprodaja trgovskega in proizvodnega podjetja „Vino“ i. Šmartnega ob Paki ima zlasti v poletnih dneh mnogo obiskovalcev. Kljub temu, da se nam sonce dostikrat skriva za oblake, je žeja huda in od časa do časa je tudi potrebno namočiti izsušena grla. Zlasti ob koncu tedna je dela zelo veliko, saj prihajajo kupci tudi iz drugih krajev Šaleške in Savinjske doline.

Velenjčani smo dobili nov sodoben most, preko katerega vodi lepa široka cesta. Ta cesta pa se nenadoma zoži, na kar pa ne opozarja noben prometni znak. Če peljete po Celjski cesti proti železniški postaji pa vas ne bo presenetila le nepredvidena zožitev ceste, ampak boste skoraj gotovo (tudi če ceste poznate) ravno ob zožitvi zapeljali še v precej veliko luknjo. Tudi voznica avtomobila, ki ga vidite na sliki je zagledala luknjo prepozno.

Če bi kdo iskal smetišče v Škalah, mu ga resnično ne bi bilo težko najti. Napotiti bi ga bilo potrebno samo po cesti proti jezeru, naprej pa bi imel pot tako zaznamovano. Dobro, nekako je razumljivo, da šofer, ki prevaža odpadke, ne bo ustavil, če mu pade na tla papirček, vendar bi tako velik „tovor“ kot ga vidite na sliki, res moral odstraniti. Ga morda ni videl, ko je zdrsnil s kamiona? To prav gotovo ni odgovor, si je pač mislil: „Bo že kdo pobral!“

Velenjčani smo ponosni na svoje mesto. Pohvalno se lahko z marsičem in med drugim imamo Velenju tudi lep, sodoben trg. Vendar pa je ravno trg trn v peti, ki prav gotovo ni našemu mestu čisto nič v ponos. Osnovnemu namenu, kot smo že ugotovili služi bolj malo, sicer pa danes pustimo to! Res se sprašujemo, če sodijo gornji izdelki na trg novega sodobnega mesta? In kdo je kriv, da prihajajo k nam ponudniki s takšno kramo? Mi, ki jo kupujemo, mar ne?

Je hmelj še zeleno zlato?

V t.h dneh bodo v Šaleški in Savinjski dolini pričeli z obiranjem hmelja -- Kaj o tej rastlini mislijo njeni proizvajalci, ki jih je vedno manj

Začeli bomo v stilu pravljice: nekoč je bilo v Šaleški in Savinjski dolini mnogo kmetov in skoraj vsaka od njih je pridobivala tudi hmelj. Iz te žlahtne rastline so, kot vsi vemo, začeli izdelovati priljubljeno pivo. Hmelj je lepo uspeval in ponesel ime naših dolin širom po svetu. Zato so ga kmalu prekrstili v novo zvoneče ime; zeleno zlato. Vsako leto, v mesecu avgustu, so naše vase zaživele. Od vsepovsod so prihajali mladi in stari, da bi si z obiranjem hmelja zaslužili kakšen dinar. Celoten trud kmetov je bil končan, hmelj obran in posušen ter prodan. Toda prav kmalu je bilo potrebno ponovno pričeti z delom, kajti hmelj je rastlina, ki zahteva mnogo dela, nege in skrbi. Nato so se časi začeli počasi spreminjati. Hmeljske površine so se vse bolj krčile, vedno več kmetovalcev se je odločalo, da pridobivanje hmelja opustijo. Ta pojav je očiten že vrsto let nazaj in smo mu priče tudi danes.

Mile Jonko

Tudi sicer se je s hmeljem marsikaj spremenilo. Le redke so se njive, kjer hmelj ne raste na žičnicah in le malo več je še takih, kjer izmučenih in okraspanih človeških rok še ni zamenjal obiralni stroj. Pri vzganju hmelja obilno pomagajo stroji, umetna gnojila in škropiva. Pa kljub temu je pridelovalcev hmelja vedno manj. Zanimalo nas je, kje ležijo vzroki za to in koliko je na našem področju še hmelja. Zato smo se

med njegove proizvajalce podali s hamletovsko dilemo: „Ali je hmelj še zeleno zlato ali ne, to je zdaj vprašanje.“

Nekaj splošnih podatkov o hmelju v naši občini so nam prijazno posredovali v trgovskem in proizvodnem podjetju ERA, tozdr Kmetijstvo Šoštanj. Vodja kooperacije Mile Jonko nam je o hmelju povedal naslednje:

„Res je, hmelja je pri nas vedno manj. Na področju naše občine ga je približno štirideset hektarov. Mi ga imamo v lastni proizvodnji enaindvajset hektarov, ostalo pa je v kooperaciji. Letos smo planirali, da bomo na teh površinah pridelali 54 ton hmelja, toda pogoji za rast so bili slabi, tako, da bo pridelek manjši za približno dvajset ton. Poglavitni razlogi za to, da se hmelj vedno bolj opušča, so ekonomske narave. Pridelki so majhni, zato je razumljivo, da odkupna cena hmelja kmetom ne odgovarja. Stroški proizvodnje so visoki, saj so hmeljske površine majhne in oddaljene druga od druge, tako da se jih s težko mehanizacijo ne da rentabilno obdelovati. Poleg tega je hmelj pri nas že star in je tudi zaradi tega pridelek nižji, letos pa ga je prizadela tudi zgodnja suša. Nekaj malega smo v naši občini izgubili hmeljskih površin tudi z vgrezanjem.“

TOZD Kmetijstvo iz Šoštanja ima svoje obrate v Šoštanju, Velenju in Šmartnem ob Paki. Največ hmelja imajo v Šmartnem, kjer ga obirajo strojno, v Velenje in Šoštanj pa še vedno prihaja približno šestdeset obiralcev iz Varaždana in okolice. Tudi kooperanti tod še obirajo ročno. O bodočnosti hmelja v naši občini je Mile Jonko menil:

„Mislim, da perspektiva hmelja pri nas ni najbolj rožnata, ker so površine, kot sem že omenil, majhne in neprimerne za mehanizacijo, zaradi česar je proizvodnja predraga. Vsi pa smo seveda zainteresirani, da bi končno zaježili upadanje, zato

bomo poizkusili z novimi sortami. Seveda je hmelj pri nas potreben širše družbene pomoči, da bo ostal tak kakršen je bil.“

Iz Šoštanja smo pot nadaljevali v Šmartno ob Paki. Tu je hmelja še razmeroma mnogo, čeprav ga tudi tu počasi izpodrivajo druge rastline. Naš prvi sogovornik je bil Franc Dobnik, vodja poslovne enote.

„Naša poslovna enota proizvaja hmelj na 12 hektarov lastnih površin, kooperanti pa na 11. Letos bomo zaradi suše pridelali manj kot prejšnja leta, povprečno 800 do 1000 kilogramov na hektar. Tudi pri nas opažamo, da je hmelja vedno manj. Marsikje ga je izpodrinila industrija, ali pa mlajšim kmetovalcem ni do tega, da bi obnavljali površine. Če k vsemu temu dodamo še to, da so proizvodni stroški vedno višji, cena hmelja pa ostaja ista, potem je vsa stvar nekoliko razumljivejša. Trudimo se, da bi z zasebnimi proizvajalci bili nenehno v povezavi s tem, da jim pomagamo s strokovnimi nasveti in nudimo

pomoč pri škropljenju in gnojenju. Pri nas že nekaj časa obiramo vse strojno, zato je tudi zaradi tega pridelek manjši, ker se s strojnim obiranjem del hmelja uniči. Tudi zasebniki že marsikje obirajo ročno, saj jih je le še kakih deset, ki dobivajo obiralce.“

Pred štirimi leti se je skupina petnajstih kmetov iz Rečice ob Paki odločila, da ustanovi svojo skupnost. Velenjska ERA jim je dala posojilo in skupno so kupili obiralni stroj, kajti obiralce je bilo vedno težje dobiti. Avgust Podgoršek, član strojne skupnosti iz Rečice je o tem povedal:

„Letos bomo na naš stroj obirali že petič. Vsako sezono gre skozi njega približno 450000 sadik, tako, da je polno obremenjen. Poleg članov strojne skupnosti ga lahko uporabljajo tudi ostali, ki pa morajo seveda plačati. Pred začetkom obiranja si naredimo razpored, ki se ga točno držimo tako, da do kakih zmešnjav ne prihaja. Podoben urnik velja tudi za sušenje hmelja. Moram reči, da

OBIŠČITE NOVO SAMOPOSTREŽNO TRGOVINO Z MLEČNO RESTAVRACIJO IN BIFEJEM

• HRANA

na Prešernovi cesti
v VELENJU

- V prodajalni je na izbiro pestra izbira sira in mlečnih izdelkov, mesa in vsega ostalega prehrabnega blaga,
- v bifeju pa sir, pripravljen na razne načine, pecivo, močnate specialitete in pijače.

VABI

p.e. HRANA
Prešernova cesta
VELENJE

Letos je pogled na hmelj zaradi suše bolj žalosten

so vsi disciplinirani, saj bi se sicer ne dalo delati. Zavedamo se, da je zaradi strojnega obiranja hektarski donos nižji za skoraj petindvajset odstotkov, toda ročno obiranje ni imelo perspektive, saj je tistih, ki bi se hoteli obirati, vedno manj.“

Večina od štirinštiridesetih kooperantov, ki v naši občini še proizvajajo hmelj, pa vendarle še vedno najema obiralce. Eden takih je tudi Jože Dvornik iz Paške vasi. O obiranju hmelja je rekel:

„V našem kraju niti nimamo težav s tem, kje dobiti obiralce. Hmelja namreč nimamo veliko, zato nam zadostujejo domači obiralci, v glavnem otroci, ki imajo v času obiranja še počitnice. Včasih, ko jih je bilo treba iskati drugje, je bilo dela neprimerno več, saj jim je bilo treba kuhati in prati, kar je povečalo tudi naše stroške. Odločil sem se, da v naslednjem letu hmelja ne bomo več imeli. Če je letina dobra, potem še nekako gre, ker pridelamo tudi do 2000 kilogramov na hektar. Toda ta donos je vedno manjši, stroški vedno višji, cena hmelju pa ostaja ista. Hmelj je zahtevna

rastlina, ki mnogo zahteva, toda vrača z mačehovsko roko.“

Taka so torej mišljenja tistih, ki imajo neposredno opravilo s hmeljem. Ni težko ugotoviti, da so povsem enotna. V takih pogojih, kot „zeleno zlato“ raste na našem področju, je delo njim zelo veliko, prav tako tudi stroškov, zaslužek pa je zelo skromen. Zato ni čudno, če kmetijski proizvajalci niso usmerjajo v druge panoge.

In ker je bilo toliko govorjenih cenah, naj nanizamo nekaj podatkov tudi o tem. Zaslužek obiralce se meri s škafi. Leto bodo škaf plačevali po 6,5 do 6,6 dinarjev, medtem, ko v lanskega cena bila šest dinarjev. Tisti, ki bodo obiralcem dajali tudi hrano, jim bodo na dan za računalni vrednost tri škafov. Odkupna cena posameznega hmelja pa je 44,50 dinarjev za prvo vrsto, za slabšo kvaliteto seveda manj. Če ob vsem tem skušamo vsaj približno šteti vse proizvodne stroške, stvar že bolj jasna in vprašanje ali je hmelj res še zeleno zlato zveni bolj upravičeno.

J. KRAJN

„NAS ČAS“, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, Velenje, Titov trg 2, p.o.

„NAS ČAS“ je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstdnevnik „ŠALESKI RUDAR“.

kot tednik pa izhaja „NAS ČAS“ od 1. januarja 1973 naprej.

Uredništvo: Marjan Lipovšek (direktor in glavni urednik), Stane Vovk (odgovorni urednik), Mira Tamše, Boris Zakošek ter Niko Kupec in Dušan Lazar (tehnična urednika).

Izhaja ob petkih – Uredništvo in uprava 63320 Velenje, Titov trg 2/II, poštni predal 89, telefon (063) 850-087 – Brzjavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvida 3 dinarje, mesečna naročnina 10 dinarjev, letna naročnina 120

dinarjev (za inozemstvo 250 dinarjev).

Ziro račun pri SDK, podružnici Velenje 52800 – 601 – 21420.

Grafična priprava ČZP „Dolenjski list“, Novo mesto, tisk tiskarna „Ljudska pravica“ Ljubljana.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za „NAS ČAS“ se po mnenju Sekretariata za informacije in vršnega sveta Skupščine SR Slovenije številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljnega davka od prometa proizvodov.